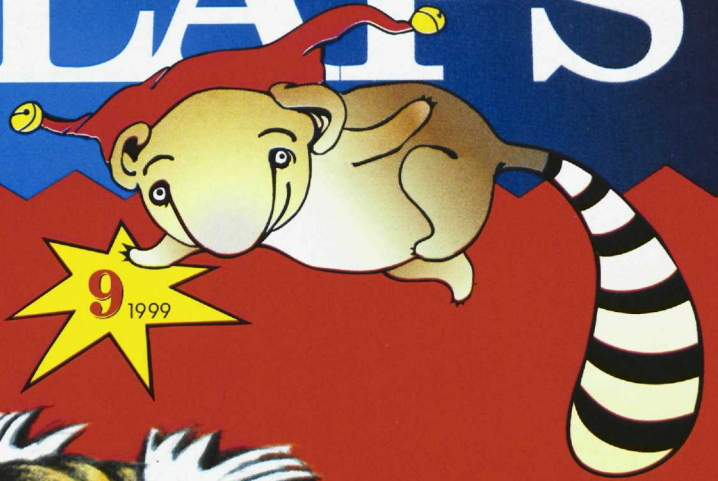

Hind 17 krooni

HEA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

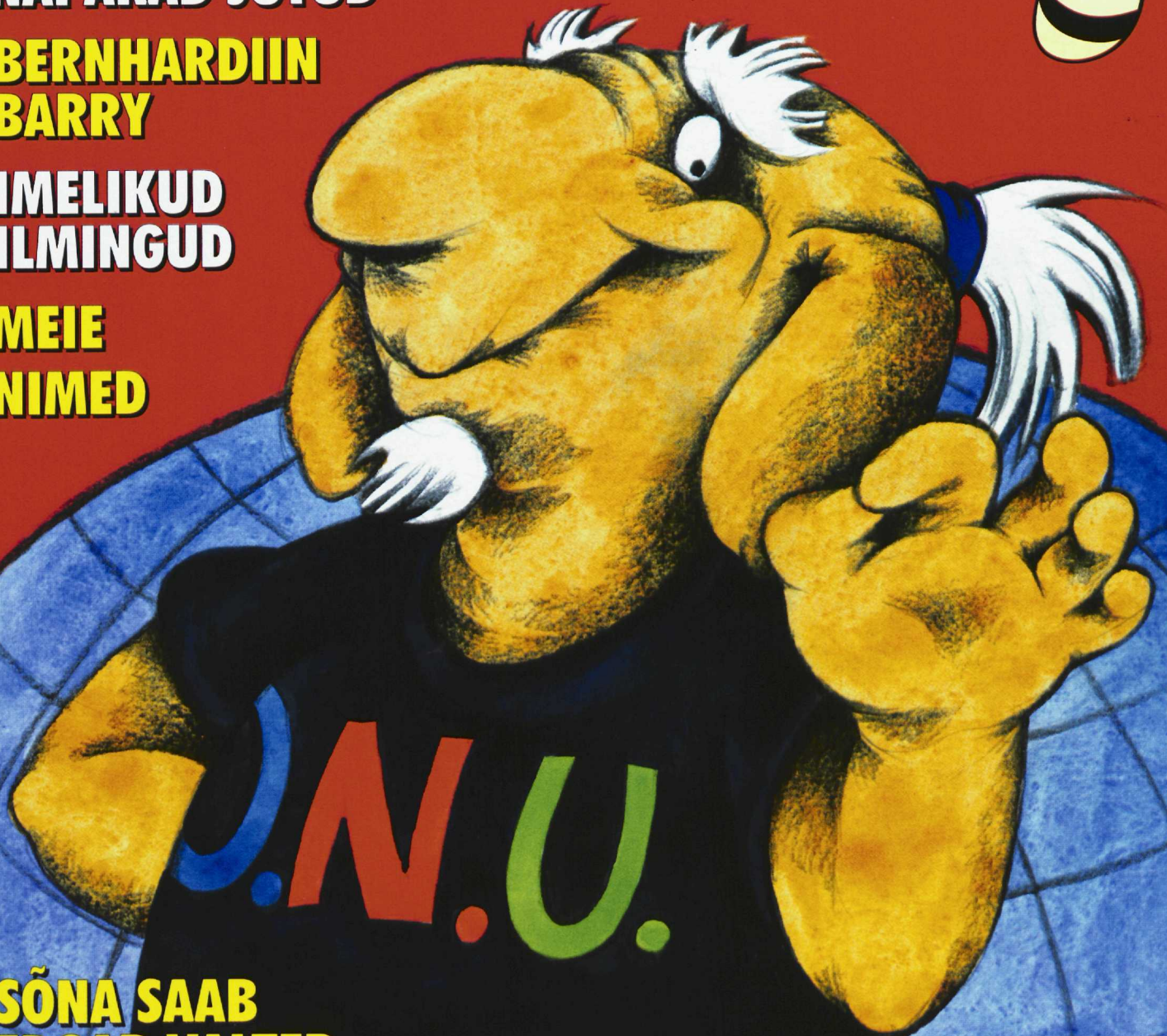
PABERI LAPSEPÕLV

NAPAKAD JUTUD

**BERNHARDIIN
BARRY**

**IMELIKUD
ILMINGUD**

**MEIE
NIMED**

**SÕNA SAAB
EDGAR VALTER
JAGATUD MURE**

Rain Alasi Kasari Põhikoolist

Naljaluugu

Ma läksin seeni korjama,
ei saanud aga korjata.
Vihma hakkas sadama,
seened panid plagama.
Tõusis tuul ja klaaris ilma,
seentest ikka olin ilma.
Siis seened lendasid kui sääsed,
korjama ma neid ei pääsend.

Rosmary Siirmann
Märjamaa gümnaasiumist

Sügis

Tuul pilved taeva nügis,
on kätte jõudnud sügis.
Kuldseid lehti täis on aed,
saabunud on kooliaeg.
Suvi jäänud selja taha,
sverõõmud jäänud maha.
Armsaks saanud koolimaja –
õppida nüüd seal on vaja!

Liis Lass Vanalinna
Hariduskolleeegiumist

Kuidas tahvli mälust kõik kadus?

Koolitahvel oli tarkust täis ja ta oli muidugi uhke selle üle. Ükskord mõtles ta, et hakkaks kedagi ka õpetama. Muidugi leidis ta tahvililapi. Ta rääkis ja rääkis, aga tahvililapp ei saanud aru, sest ta vuristas. Järsku tuli korrapidaja ning pühkis tahvililapiga tahvli üle. Tahvel ütles ainult ühe sõna ja kõik ta mälu oli tühi. Aga tahvililapp ütles õigeid sõnu, ainult et vales järjekorras. Järsku löödi ta vastu prügikasti ja lapi mälu oli tühi – ainult prügikast teadis tarkusi, aga tema ei õpetanud kedagi.

Kunnar Alev Albu põhikoolist

Luuletuse tegemine

Koolis anti raske töö.
nüüd olen mures terve öö.
Kui pean kodus seadma luulet,
siis ma ei mõtle enam muule.

Sõnu on mul hirmus palju,
neist saaks kokku terve kalju.
Ema juba täitsa vihas,
minul paber ikka puhas.

Kuid siis lõpuks ikka veab –
mõte tuleb päris hea.
Kostab usin sulesahin
ja siis jälle lakke vahin.

Sulg veab paberile sõnu,
ise tunnen sellest mõnu.
Tähtis on ju kuulekus,
siis valmis saab ka luuletus.

Rasmus Sarap Toila gümnaasiumist

•••

Tahaksin linnuna tõusta taevasse,
lennata kõrgele ja kaugele.
Ehitada pesa,
hoolitseda udusulis poegade eest.

Aga ma tean,
tiivad ei kannu mind,
võin kukkuda
näoli mustale mullale
ja haiget saada.
Ära lohuta mind,
kingi vaid üks naeratus.

Svetlana Borodinova
Kohtla-Järve kodukoolist Halastus

.. SÜNNIPÄEVAMULJEID KUUEKÜMNEAASTASEST LOOMAAIAST

25 AUGUSTIL

tähistas meie paljude lemmikpaik – Tallinna Loomaaed – 60. sünnipäeva. Loomaaia "seemneks" oli ilvesepoeg, kes toodi Soomest laskesportlaste auhinnana Tallinna 1927. aastal. Loomi kogunes pidevalt juurde, nii et 1939 oligi juba loomaaed koos! Alguses asus zoopark Mäekalda tänavas ja seda ei saanud praeguse suure loomaaia-ga mitte võrreldagi. Ilvese – meie loomaaia vapilooma – saatus oli kurb: sõja ajal sai ta Tallinna pommitamisel haavata ja suri...

Kuid pidupäevadel ei maksa kurbi asju meenutada. Anname parem sõna neile pidulistele, kes viibisid loomaaia sünnipäeval hommikust õhtuni.

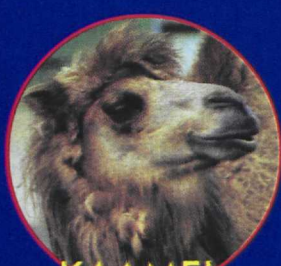
**PRL-QUINSY,
SIMPANS:**

Oo, mulle see sünnipäev meeldis! Kõik külalastajad käitusid nii, nagu nad kogu aeg käituma peaksid: nad vaatasid a i n u l t mind – minu kaunist lõikivat karva, pähkelpruune silmi, kauneid kõrvu... Keegi ei tikkunud mind ahvi-ma ega teravate esemetega loopima. Ja-ja, ma jumaldan tähelepanu – aga ainult tarkade, mitte õelate ja rumalate oma! Muide, mu suur ja tugev sõber Pino lubas edaspidi ise ette võtta kõik need, kes mind millegagi loobivad. Ja temal on kolme tubli traktoristi jõud! Aga pidu möödus õnneks rahulikult ja intelligentselt – inimsugulaste hulgas on päris palju soliidseid isendeid.

LEEMUR ehk KATTA:

Mina pidasin ka sünnipäeval silmas seda, et ükski kõrvaline isik ei tükiks minu territooriumile. Mina olen siin loomaaias kõige õigem, kindlam ja resoluutsem maaomanik. Minu maa-valdus on korralikult privatiseeritud, mitte kellelgi ei ole õigust pretendeerida siin nõukogude ajal tehtud ehitustele. Kui keegi kahtleb minu õigustes, siis vaadaku minu saba, mis on kenasti hoiatavalt triibuline ja l õ h n a s t a t u d, nii et igaüks peaks juba selle lõhna järgi taipama, et minu valdustes pole võõrastel ruumi isegi peo ajal. Mõni ohmu nimetab minu saba aroomi haisuks – see lehkab teadagi sulaselge kadeduse järgi!

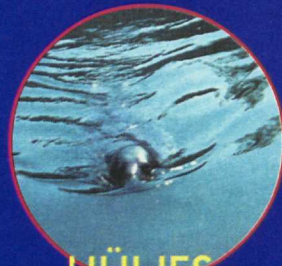

KAAMEL:

Mm-mm... Muidu mulle laste külas-käigud meeldivad, aga see teie poolt tekitatud kondiitritoodete vool, mis sel puhul minu aedikusse, suhu ja siis magudesse ning soolestikku sattus, tegi mu elu raskeks.

Minu toit – ma naudin seda – on ju kuivad okkad ja vanad puuksad. Ka oder, kaer ja teised seemnetega heinad on minu soolestiku jaoks liig, räakimata siis veel küpsistest. Isegi ü k s küpsis võib mu haigeks muuta ja kes

teab, võib-olla isegi saatuslikuks saada... Olen viisakas loom – ikkagi kaamel – ega saa loobuda hästi lõhnavaatest ainetest, kui neid mu nina alla topitakse. Olge edaspidi nii kenad ja v a a d a k e mind, aga sünnipäevatordiga toitke parem üksteist!

HÜLJES:

Minu sünnipäevalaul oli selline: "Mul-mul-mul, väiksed kalad, kus on teie väiksed jalad..." Ma tean, et kaladel õnneks jalgu ei ole, minul aga õnneks jälle on – nad moodustavad kauni loobade süsteemi, ning ma saan seetõttu kalakesi kergesti kätte. Mõned võisid arvata, et veetsin peo tuimalt vee all, aga tegelikult olen uudishimulik loom ja tõusin pidevalt veepinnale uurima, mis toimub. Kes tahab mu kaunist ja prisket nägu näha, see varugu vaid veidi kannatust – vahel tulen ma veepinnale kohe, kui kuulen kutsuvat viilet: vhrüü-üü...

Üks palve – komme ja münte ärge mulle enam visake! Uskuge mind: ma ei kogu kommipabereid ega ka raha – loomaaias on kõik priil! Pealegi pole mul aega Maksimarketisse minna, nii et hoidke oma sendid ja kommid endale. Aga kui teil sente ega kompekke tõesti vaja pole, siis andke need sõbrale. Loomaaia sünnipäeva mälestuseks!

Oma sõprade sõnumid tõlkis eesti keelde
Aleksei Turovski.

Hea Laps tänab Kultuurkapitali!

Merineitsi
ja meriveis.

MERINEITSI MATUSED

Keskajal arvati, et peaaegu kõigil maismaaloomadel on meres oma teisikud. Nii räägiti merehobustest (ülakeha hobuse, alakeha kala oma), merihuntidest (hundi pea ja neli jalga, kuid selg soomuseline ja uimedega nagu kalal, taga kalasaba), merisigadest (mitte segi ajada levinud kodunärlisega, neil oli üleni kala kere, selle otsas aga suurte kihvadega seapea) ja koguni merihahvidest ning – meriinimestest, kes olid reeglina naissoost ja kandsid vastavalt **merineitsi** ehk näki nime.

Muistsetele islandlastele olid hästi tuntud sellised veidrad olevused nagu **haffru** (merineitsid) ja **meyfiskr** (tüdrukjalad). Peast nabani nägid nad välja nagu tavalised tüdrukud, kusjuures üpriski ahvatlevad: neil olid pikad käed, pehmed kuld kollased juuksed ja lopsakad rinnad. Puusadest allapoole aga tulid soomused, uimed ja kalasaba. Eriti sageli võis neid kohata Islandist põhja pool väikese Grimsey saare lähistel, kus nad noori kalureid varitsesid, ja kui nood paadis tukkuma jäid, sealt välja merre tõmbasid.

Puhas fantaasia? Selles võiks peaaegu kindel olla, kui poleks olnud müstilist **Benbecula merineitsi** lugu, mida kirjeldab Alexander Carmichael oma raamatus "Carmina Gadelica" (1900). Aastal 1830, kui kohalikud elanikud Välis-Hebriidide saarestikku kuuluval Benbecula saarel merirohtu kogusid, nägid nad, kuidas üks veider naisetaoline olend nende lähedal meres hullama hakkas. Kui nad olid tükk aega tulutult üritanud teda kinni püüda, viskas üks noormees teda kiviga ja tabas teda raskelt selga. Olend vajus vee alla ega ilmunud enam nähtavale, kuid kaks päeva hiljem uhtusid lained tema surnukeha rannale sündmuspaigast umbes 3 kilomeetri kaugusel Cuiles. Raamatus toodud kirjelduse kohaselt sarnanes tolle olendi ülakeha hästitoitunud 3-4 aastase lapse omale, tavatult hästi arenenud rindkere välja arvatud. Alakeha meenutas kujult lõhe oma, kuid sellel puudusid uimed. Nahk oli

valge, pehme ning õrn ja pikad juuksed tumedad ning läikivad. Polnud üllatav, et taoline haruldane vaatepilt meelitas kohale suure hulga rahvast, kes surnud imeolendit lähedalt silmitsesid ning koguni käega katsusid ja keegi ei kahelnud, et tegu oli tõelise merineitsiga. See oli nii inimsarnane, et kohalik mõisavalitseja Duncan Shaw käskis tema jaoks valmistada puusärgi ja surirüü ning tema surnukeha maeti ametliku talituse saatel samasse rannale, kust ta leitud oli, ja selle juures viibis sadu inimesi. Viimane tõik on eriti mõtlemapanev, sest pole lihtsalt usutav, et merega elupõliselt seotud Benbecula randlased oleksid mõnda uppunud hüljest või vaalapoega ekslikult merineitsiks pidanud ja hakanud seda kirstus ning surirüüs maha matma, mis oleks olnud äärmiselt jumalavallatu tegu. Võib-olla on see kõige imelikum lugu üldse, mis kunagi mereolevustega seotud...

Koolimullid

Kui saad kirja, siis on see

esmaspäeval – rööm
teisipäeval – pisarad
kolmapäeval – armastuskiri
neljapäeval – ootamatu armastus
reedel – pahandus
laupäeval – paha teade
pühapäeval – soovide täitumine.

Karin Needo ja
Anne Kallaste Moostest

Natuke mustkunsti

Ma arvan ära, kui vana sa oled!

• Korruta oma täiseluaastate arv 2-ga. Liida 5. Tulemus korruta 5-ga. Kirjutasid sa saadud arvu üles? Tõmba maha tulemuse viimane number. Vähenda nüüd saadud arvu 2 võrra. Ja ongi selge, kui vana sa oled.

Näiteks 13aastane arvutab:

Kahekordne vanus aastates
 $13 \cdot 2 = 26$
 Liita 5 $26 + 5 = 31$
 Korrutada 5-ga
 $31 \cdot 5 = 155$

Lased nimetada saadud arvu: 155.

Tõmbad maha viimase numbri 155.

Vähendad saadud arvu 2 võrra $15 - 2 = 13$.

Nüüd võid teise imestuseks öelda, et ta on 13 aastane.

Vanaisa nimetas tulemusena 835. Tema on seega 81 aastane.

Selgitus:

Olgu mulle algul tundmatu vanus x.

Korrutada 2-ga: $x \cdot 2$

Liita 5 : $x \cdot 2 + 5$

Tulemust korrutada 5-ga
 $(x \cdot 2 + 5) \cdot 5$

Avada sulud. $10x + 25$

Kirjuta teisiti: x kümnelist + 2 kümnelist 5 ühelist, tulemus kirjuta kastikesse ühe arvuna: kümnelised ühelised

$x + 2 \quad 5$

Kui tahad leida nimetatud tulemuses t vanuse x, pead kustutama viimase numbri (5) ja vähendama ülejäänud arvu 2 võrra. See on käesoleva arvutriki matemaatiliseks tõestuseks.

Leiame pimesi kaarte

• Hoian selja taga kaardipakki, mida on seganud üks pealtvaataja. Väidan, et võin kompimise teel, kaarte nägemata, kindlaks teha, millist kaarti ma käes hoian, ja näitan seda.

Nimetan ärtu 7 ja näitan seda kaardipaki esimese kaardina. Nüüd panen paki jälle selja taha: poti emand! Tõepoolest on esimene kaart nüüd poti emand. Näitan järgnevaid kaarte, neile pilku heitmata. Nagu paistab, leian kaardid kobamisi.

Selgitus.

Segatud kaardipakki kätte võttes vaatan märkamatuult kõige alumist kaarti. See om ärtu 7. Niisiis on mulle selge, kus see asub ja teen kohe teatavaks, et nüüd näitan ärtu 7. Enne, kui näitan pakki, kus on 7 alumine kaart, pööran (selja taga) ümber kõige ülemise kaardi. Näidates siis ärtu 7, vaatan (nii, et pealtvaatajad seda ei märkaks) ülemise kaardi sisekülge: poti emand. Hoides taas pakki selja taga, panen valmis ülemise kaardi (poti emanda) alumise kaardina ettenäitamiseks, samal ajal pööran ümber pakis nüüdse kõige ülemise kaardi ja nii läheb mäng edasi.

Katrin Õunpuu
Paldiski eesti koolist

Kirjalaps

NIMI: Eleri Toover
ELUKOHT: Tartu, Annelinn
ÕDE: Elise
KOOL: Tartu Kommertsgümnaasium
HUVIALA: kleepsude kogumine
LEMMIKLOOMAD: hobune ja koer
KODULOOMAD: merisiga Juku, kass Miki ja koer Admiral
LEMMIKBÄND: Spice Girls, Aerosmith ja Push Up.
LOEN: pidevalt Head Last

NIMI: Mari-Liis Rebane
VANUS: 10 aastane
SÜNNIPÄEV: 8. oktoober
KOOL: Kadrioru Saksa gümnaasium
HUVIALAD: lugemine, kirjutamine, luuletamine, tugitoolisport, reisimine; Hea Lapse lugemine
RINGID: Ellerheina koor, rull-iluuisutamine
LEMMIKTUND: vahetund
LEMMIKRAAMAT: kõik teatmeteosed ja muinasjuturaamatud
LEMMIKLAULJA: Madonna, Natalie Imbruglia, Whitney Houston, Mariah Carey, Cher
LEMMIKVÄRVID: must, roheline, sinine, valge
KODULOOM: kass
LEMMIKLOOMAD: Triibu-Liine, mänguloomad, delfiin, panda, koer, hobune, kass
LEMMIKNÄITLEJA: Sandra Bullock
PARIM KIRJALAPS: kõik kirjalapsed on tublid!
KELLEKS TAHAN SAADA: ajakirjanikuks, kirjanikuks

NIMI: Liisu Kõiva
HÜÜDNIMI: Liisu, Kiisu, Kiisu-Liisu
Aadress: Kopli 36 - 16, Tallinn 10 412
SÜNNIPÄEV: 10. 04 1989
LEMMIKBÄND: Spice Girls
LEMMIKRAAMAT: "Lapsi ei visata prügikasti"
LEMMIKAJAKIRI: Hea Laps
HUVIALAD: tantsimine, arvuti, Hea Lapse lugemine
SUURIM SOOV: leida endale Hea Lapse lugejate seast kirjasõber.

NIMI: Kristina Zalevskaja
SÜNNIPÄEV: 9. jaanuar 1988
ELUKOHT: Pärnu, Papiniidu 35 - 13,
ÕED-VENNAD: õde Emma (9)
KOOL: Pärnu ühiskooli gümnaasium
HUVIALAD: inglise keel, ajalugu, postkaartide kogumine
LEMMIKRAAMAT: Laste geograafiaentsüklopeedia
LEMMIKBÄND: Modern Talking, ABBA
LEMMIKLAULJAD: Celine Dion, Joe Cocker
LEMMIKNÄITLEJAD: Leonardo DiCaprio, Mel Gibson, Judie Foster
LEMMIKFILM: "Braveheart"
LEMMIKVÄRV: sinine, lilla
LEMMIKÕPPEAINED: kehaline, matemaatika
SUURIM SOOV: saada kirjasõpra, kes võiks elada Inglismaal ja rääkida inglise keelt.

NIMI: Reeli Viikberg
HÜÜDNIMI: Põntsu, Reela
SÜNNIPÄEV: 26. september 1989
ÕED-VENNAD: Kristel ja Joonas
KOOL: Tallinna Vanalinna kool
HUVIALAD: lugemine, kogumine, reisimine
LEMMIKRAAMAT: R. Dahli "Matilda"
LEMMIKAJAKIRI: Hea Laps, Stiina
LEMMIKBÄNDID: Spice Girls, E-Type
LEMMIKLAULJA: Robbie Williams
LEMMIKNÄITLEJA: Anthony Hopkins
LEMMIKLOOM: hobune
KODULOOM: viirpapasoid Kalle ja Malle
LEMMIKVÄRV: tumedam sinine, lilla
LEMMIKÕPPEAINE: inglise keel
PARIM SÕBER: Liina Laas
MEELDIB laisklemine
EI MEELDI paha tuju

**SAAGEM
 TUTTAVAKS,
 SÕBRAD JA SUGULASED!**

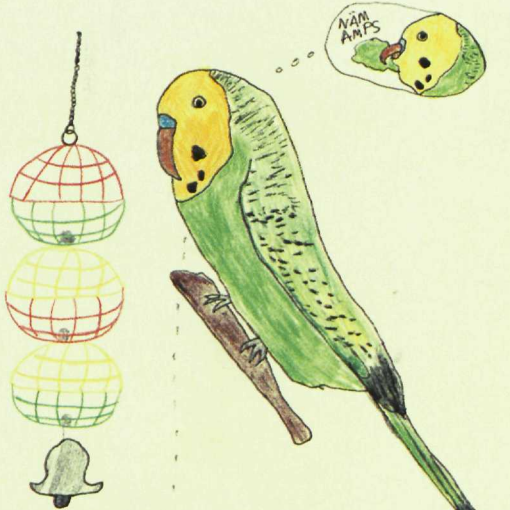

Tere, Hea Laps!

ul on viirpapagoi. Ta on tore sõber. Siin on ta andmed.

- NIMI:** Pätirik Lokarno
- VANUS:** poolteist aastat
- SUGU:** isane
- KEHA PIKKUS:** 12 cm
- SABA PIKKUS:** 7 cm
- VÄRVUS:** kõhu alt heleroheline, pea kollane, tiivad rohelised, mustade laikudega
- NÕUAB:** iga päev paberit vahetada
- SÖÖB:** kapsast, õuna, hirssi ja kanaari paelrohu seemnete segu
- LEMMIKTEGEVUSED:** toksib nokaga peeglit, mängib kõrinaga, sirtsus muusikale kaasa
- EI MEELDI:** tolmuimeja hääl.

Pätirik

Pätirik on isane lind, sada viiskümmend krooni oli tema hind. Talle meeldib kapsas, seda tihti napsab. Tihti nokaga toksab peeglit, mängida ta ei oska keeglit. 19 cm tema pikkus, teri ta anumast nokkis. Kui veeanumas ta sirtsus, jalgealune tal lirtsus.

Martin Kalt Tallinnast

Kalle ja Malle

ul on kodus kaks viirpapagoid – Kalle ja Malle. Vahel me laseme nad tuppa lendama. Neile meeldib olla kapi ja lambi otsas. Nad söövad siis tapeeti ja toataimi. Ma sain nad sünnipäevaks. Kalle on kollane ja Malle on roheline.

Reeli Viikberg Tallinnast

Maks oskab öelda kolme sõna!

inu kõige parem sõber on mu koer Maks. Maks on suur, kirju, segavereline koer. Kuigi Maks on segavereline, on ta väga intelligentne, ta oskab öelda kolme sõna, need on õnn, õue ja emme. Mis sellest, et ta ütleb neid sõnu veidi segaselt ja monotoonselt. Kõige rohkem ütleb ta sõna "õue" – seda teeb ta siis, kui hakkame temaga jalutama minema.

Maks on käinud kahel dressuurikursusel. Nendest on ta väga palju õppinud. Näiteks ei aja ta enam kasse taga, mida ta varem tegi. Kassid on teda väiksena palju kiusanud, sest kui Maks oli väike, oli peres kaks suurt kassi.

Maksule meeldib, kui talle antakse ülesandeid. Ta on suur pulgafänn – selle otsib ta alati üles. Me käisime eelmisel suvel Tamme staadionil ja peitsime Maksu pulga põõsasse, aga natukese otsimise järel oli tal pulk jälle leitud. Siis panime pulga umbes kahe meetri kõrgusele oksaharude vahele ja Maks hüppas ning sai pulga kätte. Maksule meeldib väga ka ronida poomil ja redelil.

Maks on minu kõige parem sõber, sest ta tahab minuga alati mängida ja kunagi ei pirtsuta. Oleme Maksuga väga palju koos, sest ma käin õhtupoole koolis ning ema ja isa on hommikuti tööl.

Maks on alati heas tujus, sõbralik ja truu. Võõraste peale ta haugub ja vahel on ka kuri, sest tema valvab meie kodu.

Liina Mäll Tartu Tamme Gümnaasiumist

(I AUHIND HEA LAPSE
NING PERE JA KODU
EMALOOMINGUVÕISTLUSEL)

NOHULUGU

KUI LAPSEL SÄRK ON ÕHUKE,
SIIS KÜLMETAB TA KÕHUKE.
KUI LAPSEL NINAS NOHUKE,
SIIS AITAB KIBE ROHUKE.
KUI MÖÖDAS NOHUOHUKE,
SIIS MAITSEB MAGUS KOHUKE.

PIIMALUGU

ASKELDAB KÖÖGIS ÜKS MARAKRATT VALLATU.
POISILE PIIM TASSI VALMIS ON KALLATUD.
ÄRA SA, PÖÖRANE, TOOLI NII KALLUTA,
ÄRA SA KÖÖKI NÜÜD TÄIESTI VALLUTA!
KUI SA NII HULLUSTI LAJAKEST KIIGUTAD,
SIIS OMA TASSI SEALT KUKKUMA LIIGUTAD.
TULEMA KUTSU PEAB LAKKUMA APPI,
EMMEL SIIS TARVIS ON PÜHKIMISLAPPI.
KAS SINA PIIMATA JÄÄDAGI TAHAD?
LAPSEL ON PIIMATA KASVADA PAHA.

VEELUGU

EMA EILE PESU PESI.
VANNI VOOLAS PESUVESI.
PÄRAST EMA MINDKI PESI –
JÄLLE VANNI VOOLAS VESI.

EMA ÜTLES MULLE, ET
HOIDMA PEAME PUHAST VETT.
VESI AITAB TOITU KEETA –
MIS ME TEEKSIME KÜLL VEETA!

PAUL-EERIK RUMMO

...

POISS KUI STEPSLI KALLAL TORGID
LASED MAJAS LÄBI KORGID
ISE SAAD KA KÕVA MATSU
NII ET PAREM ÄRA KATSU
MUIDU PEAME TÕDEMA
ET POISS MEIL JÄIGI PÕDEMA
VÕID KA TEISE ILMA MINNA
AGA KES SIND OOTAB SINNA

Salmik, salmik, vaata ette!

Kertu Lääne
Jõgevall saatis
sellised salmid:

Tädi Loorel kestab paast,
ta on õhuke kui laast.
Tema pole nälgija,
ta on kaalujälgija.
Jälgib kaalu üksisilmi
nagu mina multifilmi.

Ela ilmas õnnega,
poisse peksta panniga.
Ja kui paistab, et jääb väheks,
pane kastruliga pähe.

Ela ilmas õnnega,
prae putru panniga.
Aga seda ütlen ma:
ära põhja kõrveta!

Triibu-Liineke hea,
sul ju nii armas peal!
Ja kui vaatad päevikusse,
seal on viied reas.

Ela hästi,
sure püsti,
pane suured varbad risti!

LOOSITI VÄLJA

AUHINNAD!!!

Kõigi laste vahel,
kes lugesid läbi AVITA
raamatu "KÄÄBUS NINA"
ja saatsid meile õiged vastused,
loositi välja viis õnnelikku.

Katrin Vaalmäe
Tallinnast leidis
järgmised armurikkad värsid:

Armastus on saladus,
suudlus selle avaldus.

Armastus on salalik,
hilja õhtul avalik.

Põlga, vihka, armasta,
kuid ära sõpra unusta!

Ilus on elada,
ilus on surra,
ilus on esimest
armastust tunda.

Armastus on looduse ilu,
see ei tekita südamevalu.

Miks mõtlen ma sulle,
miks ootan ma sind?
Sa ei kuulu ju mulle,
sa ei armasta mind.

AUHINNA SAAJAD ON:

Martiina Viil Tartust
Andres Ainson Tallinnast
Kristella Koddo Tallinnast
Urmas Lüüs Tartust
Tiina Sinisoo Rakverest

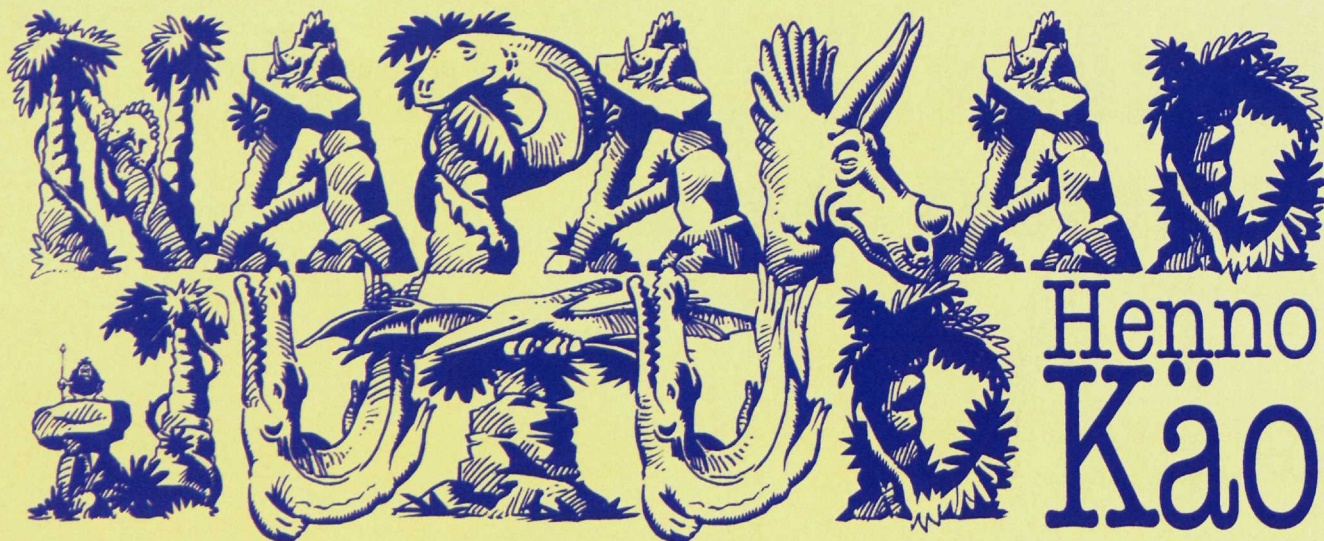

Triin Saarup
Tallinnast: Ma arvasin,
et võiksin Teile saata
mõned salmikuvärsid.
Siin nad on:

Päike ja kuu,
mitu väikest puud.
Põõsad ja pilved,
või- ja sinililled –
kõik ma kingiks Sulle!

Päike paistab, kuu särab:
ära unusta mind ära!

Üks jänes hüppas
hips ja hops,
tal saba tegi
sips ja sops.
Kuid sina astu
tips ja taps,
siis kasvab sinust
krips ja kraps!

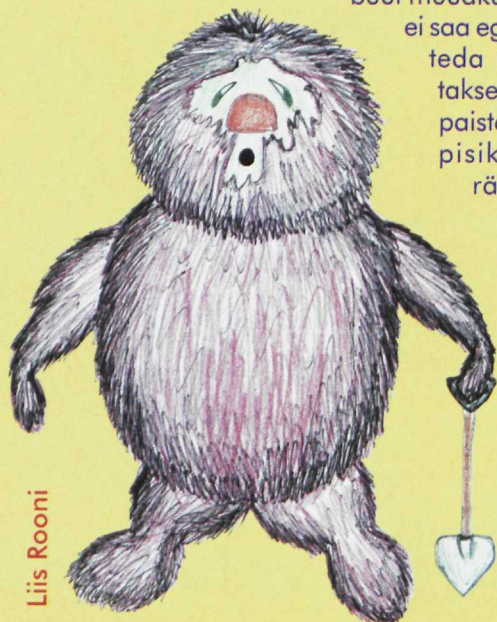

Henno Käo

NAPAKAS JUTT NUMBER KOLM

Ükskord sõitis omnibuul bussiga linna. Et tal ei olnud raha, reisis ta istme all. Istme peal istus üks tädi. Tee oli pikk. Omnibuulil hakkas pikapeale igav. "Kuule, tädi!" ütles omnibuul. Tädi ehmus hirmsasti ja tegi "uih!" Siis tegi ta "aih!" Ja siis vaatas istme alla ja küsis: "Kes sa sihuke oled? Jänes või?" – "Ei, ma olen omnibuul," vastas omnibuul. "Ah soo," ütles tädi. "Siis muidugi." Linnas ostis tädi omnibuulile jäätise. Lahke tädi oli. Omnibuul sõi jäätise ära ja läks trammiga sõitma. Et tal ei olnud raha, puges ta istme alla. Istme peal istus üks onu. Sõit kestis kaua. Omnibuulil hakkas muidugi igav. "Kuule, onu!" ütles ta. Onu ei teinud uih ega aih, vaid küsis: "Kes sa sihuke oled? Jänes vä?" Kui ta kuulis, et tegemist on omnibuuliga, kohmas ta vaid: "Ah nii. Siis muidugi." Ka piletikontrollid on üldse väga tähelepanelikud. "Noh, jänes, roni aga välja!" käsutas kontrollör. Ja jälle pidi omnibuul seletama, et ta pole jänes, vaid omnibuul. "Või sedasi," löi kontrollör käega. "Siis muidugi." Nüüd seisab omni-

buul muudkui peegli ees. Ta ei saa ega saa aru, miks teda jäneseks peetakse. Pikki kõrvu ei paista justkui olevat, pisikesest sabast rääkimata. See, kes peeglist vastu vaatab, on omnibuul mis omnibuul. "Inimesed on napa-kad!" otsustab omnibuul ja näitab iseendale keelt.

Liis Rooni

NAPAKAS JUTT NUMBER NELI

Ükskord läks omnibuul kalale. Ta pidas enast kõvaks kalameheks. Aga omnibuul poleks olnud omnibuul, kui ta oleks kalale läinud õnega. Või võrguga. Või mõrraga. Omnibuul ei läinud kalale isegi mitte kahvaga. Ta polnud iial kuulnud midagi näiteks unnast või spinnigust. Omnibuul läks kalale kartulikorviga. Kartulikorv on väga asjalik asi. Sellega on hea kalu veest välja tõmmata. Ja eriti mugav on sellega pärast kalad koju viia. Peale kalameheks olemise oli omnibuul ka kõva nipi-vend. Tema kalapüüginipp seisis selles, et korvi külge oli kinnitatud mitu silti. Ühele sildile oli veekindla värviga kirjutatud: AUSTATUD KALAD, UJUGE LIGI! Teisel sildil seisis veelgi veekindlamalt: KINDEL JA TURVALINE KORV – IGA KALA UNISTUS! Ja kolmandal: TAHAD AJAGA KAASAS KÄIA, ASTU KORVI! Korvisanga küljes tilpnes veel üks: KORV ON LÜHIM TEE PARADIISI! Omnibuul teadis hästi, et ilma reklaamita ei tee tänapäeval midagi ära. Ta oli kuulnud, et reklaam nihutab mägesid paigast. Ühtegi mäge omnibuul nihutada ei tahtnud. Kalu tahtis ta küll. Mitte nihutada, vaid süüa. Ta laskis korvi koos reklaamiga vette ja jäi ootama. Korv oli traadist ja vajus põhja nagu kord ja kohus. Et reklaam kaladele korralikult mõjuda saaks, ootas omnibuul viis tundi. Siis tõmbas ta korvi välja. Korv oli tühi. Kõval kalamehel peab olema kannatust. Kui omnibuul korvi viie tunni pärast uuesti välja tõmbas, leidis ta selle pühjast sedeli. Eriti veekindla värviga oli sinna kirjutatud: ARMAS OMNIBUUL, KAO SIIT NAGU TUUL! Sihuke reklaam ei nihutanud paigast küll ühtegi mäge. Aga see nihutas paigast omnibuuli. Ta võttis oma korvi ja kõmpis solvunult koju. Seal leidis ta õnneks sahvrist kalakonservi. Kalakonserv on läbi aegade olnud kõvade kalameeste ainus lohutus.

Mari-Liis Rebane

VAENE VÄIKE
VALLATU
OMNIBUUL

Lugemas.
Õlimaal papil.
1939.

HARIDUSE NIMEL

TASUB PINGUTADA!

Võib-olla oled kuulnud või kusagilt lugenud, et Tartus tegutses enne II maailmasõja ja Eestisse saabumist (täpsemalt aastatel 1919 - 1940) kõrgem kunstikool "Pallas"? Vana

kreeka mütoloogia kohaselt oli Pallas Athena Trooja linna kaitsejumalanna – ja eks kutsuta ülikoolilinna Tartutki vahel Emajõe Ateenaks. Seesugust pikka ja rikast kunstiajalugu nagu Kreekas või Itaalias pole meil, eestlastel, kahjuks olemas, ja nagu teada, pidid andekad kunstihuvilised noored veel XX sajandi alguseski hariduse saamiseks rändama Peterburgi (**Jaan Koort, Konrad Mägi, Günther Reindorff, Aleksander Tassa**) või Riiga (**Paul Burman, Ado Vabbe**). Mõnedel õnnestus hiljem end täiendada ka Saksa- ja Prantsusmaal.

Uue kõrgkooli rajamine noores Eesti Vabariigis polnud kerge ja paljudel algajatel kunstnikel tuli õppemaksu tasumiseks palju vaeva näha, kuid alati on Maarjamaal leidunud inimesi, kes mõistavad, et ükski riik ei saa ennast nimetada kultuurriigiks, kui selle maa rahvas tarbib ja imetleb ainult võõrsil loodud kunstiloomingut. Hariduse nimel tasub alati pingutada, sest see on väärtus, mida keegi ei saa ära võtta ei jõu ega nõuga.

"Pallase" kõrgemas kunstikoolis tutvuti kõigi uemate Lääne-Euroopa kunstivooludega ja loodi siiski omanäolist eesti kunsti. **Eduard Viiralt, Richard Kaljo, Elmar Kits, Alfred Kongo, Richard Uutmaa** ja veel paljud teised kunstnikud alustasid selles koolis oma kunstiteed.

"Pallase" kunstikoolis õppis ka **Nikolai Kummits** (1897 - 1944), kelle maali "Lugemas" (1939) näed sellel leheküljel. Kummitsa loomingust peetakse parimaiks just olustikupilte, millel on kujutatud tavalisi inimesi igapäises tegevuses. Me ei näe raamatut, millest ema oma lapsele loeb – või lugemist õpetab –, kuid see, et hämaras toas koondub vaataja tähelepanu petrooleumilambi heledas valguselaius olijaile, rõhutab, et tegemist on tähtsa toiminguga. Suur ja väike inimene kohtuvad raamatu juures, ja tundub, et suur inimene aimab, et just lugema õppimisest algab tee, mis viib kord väikese inimese väikesest, hämarast ja vaesest ruumist vaimuvalgusesse ja rikkusesse.

Meie raamatu sugulane

Vsajandil tekkis tänapäevasele raamatule sarnane kõitevorm – **koodeks**. Koodeks koosnes kaheks leheks kokku murtud poognatest, mis keskelt kokku köideti ja kaante vahele kinnitati. Kaaned tehti puust ja kaeti nahaga.

Nii papüürusele kui ka pärgamendile kirjutati tahmast, puukriidist ja liimiveest segatud tindiga, mida iga kirjutaja ise valmistas.

Kirjutamiseks kasutati roosulge. Varasel keskajal asendus see linnusulega. Pliiatsiks olid tina ja hõbepulgad. Idamaades kasutati kirjutamiseks pintslit.

Kirjutajad olid vanas Egiptuses, Hiinas ja teistes maades hinnatud mehed. Varasel keskajal oli raamatute ümberkirjutamine munkade töö. Sel ajal kirjutatud koodeksid on kaunistatud miniatuuride ja ornamentidega, raamatukaaned on rikkalikult kaetud kulla, hõbeda, elevantiluu või vääriskividega. Enamjagu raamatuist olid luksusesemed, mida said endale lubada vaid vähesed. Suurem osa neist seisis kindlalt kloostri, kiriku või valitseja raamatukogudes. Seetõttu oli ka kirjaoskus vähe levinud.

Vanas Hiinas kasutati kirjutusmaterjalina bambusribasid, puutahvleid ja siidi, millele kirjutati pintslit ja tušiga.

Kaltsud paberiks!

Paber leiutati Hiinas 105. a. Tõenäoliselt võidi seda valmistada varemgi, kuid on teada, et 105. a. soovitas valitsusametnik Cai Lun riidekaltsude, vanade kalavõrkude ja puukoore lisamisega parandada paberi kvaliteeti. Mitmeid sajandeid suutsid hiinlased paberi valmistamise kunsti saladuses hoida. Alles VIII saj alates hakkas paberi valmistamise oskus

levima Kesk-Aasias ja Lähis-Idas. Sealt jõudis paberi tehnoloogia koos islami kultuuriga X saj lõpuks Euroopasse.

Kuni XIX saj kasutati paberi valmistamiseks kaltse, mida leotati ja jahvatati ning millele lisati mineraal- ja liimaineid. Seejärel lasti paberimassil sadestuda puitraamiga ümbritsetud sõelale. Saadud paberikihti pressiti, aurutati välja vesi ja viimistleti ning lõigati kindla suurusega tükkideks.

Tänapäeval on pabermassi peamiseks koostisosaks puidust saadav kiudaine – tselluloos. Pabermassis kasutatakse ka suure osas vanapaberit – sellega saab säästa metsa ja vähendada prügmäele viidavat jäätmete hulka ning ka paberi tootmine tuleb sellevõrra odavam.

Paberimasin võeti kasutusele XIX sajandil. See võimaldas paberit toota mitte üksikute lehtedena, vaid katkematu paberikangana.

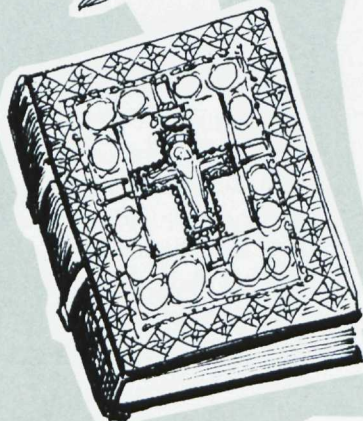
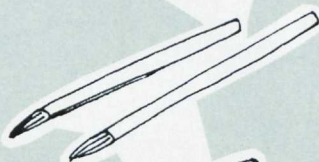
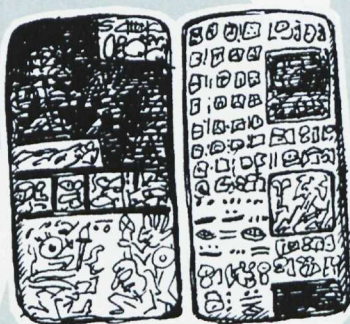
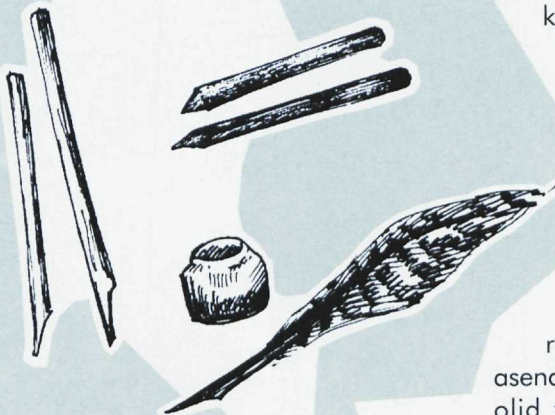
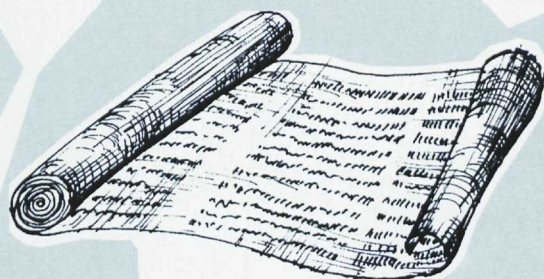
Kuid kõige paremaid ja kallimaid paberisorte tehakse praegugi veel kaltsudest ja käsitsi. Neid kasutavad peamiselt kunstnikud.

Tänapäeval on paberiliike üle 200. Paber on muutunud meie elu lahutamatuks osaks: trükipaber, ajalehepaber, pakkepaber, rahapaber, kirjutuspaber, tualettpaber... Papp ja kartong on põhimõtteliselt samuti paberid, erinedes põhiliselt paksuse poolest. Mõnda paberiliiki – näiteks rahapaberit – varustatakse eriti suure vastupidavuse saavutamiseks ja võltsimise raskendamiseks metallniitidega, sellel kasutatakse ka vesimärke.

Trükikunsti leiutasid samuti hiinlased. Tõenäoliselt viisid neid trükkimise mõtteni templid, mida kasutati juba palju varem.

Euroopas leiutati trükikunst peaaegu samaaegselt – XV sajandil.

Krista Karm

MEIE HEA SÕBRA JA SUGULASE SUUR SÜNNIPÄEV!

Laulavad pokud, kes teavad sündimisest peale, et sel päeval saab nii nende kui kõigi laste hea sõber

EDGAR VALTER just niisama vanaks kui kümme seitsmeaastast põnni oma eluaastaid kokku liites.

Hea Laps soovib oma heale abimehele niisama palju energiat, kui seda on kõigil kümneaastastel, ja niisama palju värvituube-pliiatseid, nagu neid on kõigi seitsmeaastaste kooliranitsates kokku!

Mida vastas Edgar Valter Triibu-Liine esitatud küsimustele, seda saate kohe näha!

21. septembril
kajavad kõik
Eestimaa metsad,
orud ja mäed
röömsast laulujorinast:

**RÖKKAB MÄGI,
RÖKKAB METS –
PALJU ÕNNE;
SÕBER ETS!**

SINU LEMMIKRAAMAT?

• Ma pole katsunud loetud raamatuid paremusjärjestusse panna. Aga seda olen küll märganud, et olen pöördunud terve rea raamatute juurde tagasi, et neid veel kord üle lugeda. Küllap need siis ongi mu lemmikraamatud.

LEMMIKTOIT?

• Ma ei ole kunagi silma paistnud hea sööjana. Tõenäoliselt peaksin kadestama neid, oskavad hüvast roast täit mõnu tunda. Aga seda pean küll valju häälega tunnistama, et kui olin ära maitsnud paraja hulga mitut värki välismaa söögikraami, siis ruttasin minagi loosungi alla: "Eelista eestimaist!" Niisiis – lemmiktoit: eestimaine.

LEMMIKMÄNGUASI?

• No kuule! Oleksin ma veel seitsmene – aga õige pea tuleb mul sellele seitsmele null taha joonistada. Või siiski... Kui veidike mõelda, siis on mul ju üks mänguasi – see on mu piip. Temaga kannatab mängida küll. Vahete vahel topin ta täis ja panen tossama. Siis on kõik kohad seda õiget ja head tubakavingu täis ja me mõlemad oleme teineteisega väga rahul. Eks piipu tule puhastada ka. See on natuke tülikavõitu toiming ja eks me siis toriseme pisut ka.

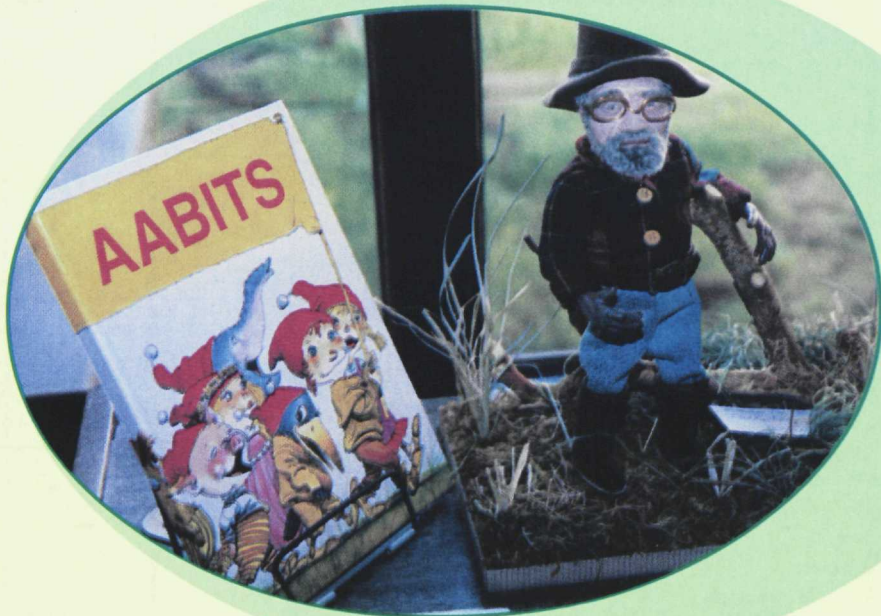
PARIM SÕBER INIMESTE SEAS?

• Ei, seda ma nüüd küll ei saa, et näitan kellegi peale näpuga: näe, see ongi mu parim sõber! Aga ma tunnene paljusid sõbralikke inimesi. Ja sellest mulle piisab. On mul ju lähedased inimesed eeskätt oma pere näol olemas.

PARIM SÕBER LOOMADE SEAS?

• Ka sellele küsimusele ei saa näpuga osutades vastata, kuigi meie peres on kolm koera ja kolm kassi. Kõik nad on omal viisil sõbrad. Pean lisama, et mul pole selle maamuna peal lemmiklooma. Mulle meeldib enamik loomadest ja lindudest. Näe, kalad jäid nimetamata! Nemad meeldivad mulle ka.

↑ Nii täpse kuju sünnipäevalapsest tegi Pärnu Kuninga tänava põhikooli õpetaja A. Maar.

MISSUGUST RAAMATUT OLI KÕIGE HUVITAVAM ILLUSTRERIDA?

• Küllap vist "Pokuraamatut". Sest selle juures võisin esimest korda elus teha nii palju pilte, kui süda soovis. Säärast asja polnud varem juhtunud.

MISSUGUNE TÖÖ ON PRAEGU KÄSIL?

• Praegu teen tempusid. Räägitakse, et vanadel inimestel käivad vahel sellised lapsemeelsed tuurid peal. Aga ma ei tee neid tempusid ise. Leppisin ühes siinses metsas kokku kahe maa-alusega. Nemad tembutavad minu eest. Mina aga vaatan

pealt ja panen nende tembud kirja. Ja pildid joonistan ka juurde. Tegelikult hoopis maalin. Õlivärvidega. Selle raamatu pealkirjaks saab maa-aluste soovil "Metsa pühapäev". Maa-alused lähevad metsa lustima ja võluvad üürikeseks ajaks oma kodumetsa igasuguseid võõramaiseid puid, lilli ja loomi. Et neid ise imetleda ja lasta ka kodumetsal ning ta loomadel-lindudel nendega tutvuda. Meie maa-alustel läheb mõni võlumine küll pisut sassi, aga kadedaks teevad nad ikkagi. Oskaks mina ka võluda! Õige väheke-segi!

MISSUGUNE ON SINU SUURIM UNISTUS?

• Kes tahab, et ta unistused täituksid, peaks õige varakult unistama hakkama. Mina ei osanud noorena veel Pokumaast unistada. Nüüd oskan. Ja küllap see ongi praegu mu suurim unistus. Ümberringi on küllaga hea tahtega inimesi, aga kellelgi neist pole nii rammusat rahakotti, et selle najal Pokumaa üles ehitada. Säärasena, et ta oma olemasolu õigustaks. Tuleb paratamatult oodata. Oodata, et meie riik kosuks ja et riigiisad jõuaksid veendumusele, et Pokumaad on vaja praegustele ja võib-olla veel rohkem tulevastele Eesti lastele.

Köögi-Kata

Kas arbuusist saab ka toite teha?

Kuigi arbuusid meil Eestis ei kasva, on need vahvad rohevöödilised maiusekerad meie turgudel ja pooides igal suvelõpul ja sügisel saadaval. Kõige kasulikum on arbuusi mahlast viljalihaga süüa muidugi värskest lõigatud tükkidena, kuid arbuuside kasvumaades – näiteks Hiinas ja Ukrainas – valmistatakse neist ka mitmesuguseid roogi.

Praetud arbuus hiina moodi

Arbuus lõigatakse rombideks, millest võetakse seemned välja ja eemaldatakse koor. 2 munavalget klopitakse lahti, 100 g tärklislahus-

tatakse vees ja segatakse munavalgetega, nii et tekib kissellitaoline vedel mass.

Arbuusirombe veeretatakse kõigepealt jahus ja seejärel lastakse seista munavalge-tärklise segus. Päevalille- või sojaõli kuumutatakse pannil ning praetakse arbuusitükke selles, kuni rombikeste ümber tekib kuldne kooruke. Seejärel tõstetakse arbuusirombid vahukulbiga liuale või kaussi ning puistatakse neile tuhksuhkrut peale.

Arbuusikooremoos ukraina moodi

Arbuusikooretükkidelt lõigatakse ära roheline väliskoor, valkjasheleroheline osa aga tükeldatakse. Tükikesi kuumutatakse väheses vees, kuni nad muutuvad pehmeks. Seejärel keedetakse 1, 5 kilost suhkrust ja 2 klaasist veest siirup, millesse kallatakse kuumutatud arbuusikooretükid ja lastakse neil aegajalt segades keeda, kuni nad muutuvad läbipaistvaks. Enne tulelt võtmist lisatakse moosile tsipake sidrunhapet.

Liisi tedretäppidega kook

Vaja läheb:

- jahu
- piima

- 2 muna
- kaerahelbed
- suhkrut
- lahustuvat kohvi.

Sega kokku pannkoogitaigen, lisa pihutäis kaerahelbed. Seejärel pane suhkrut, lisa kohvi ja sega! Kui oled saavutanud tahke massi, siis pane pannile oli ja vala kogu kupatus pannile! (Mitte terve kauss!) Oota, kui kook kõvemaks muutub, siis vaheta selle külge!

Liis Lass Tallinnast

Reeli pannkoogiresept

Vaja läheb:

- 1 muna
- jahu, piima või vett ja suhkrut (vastavalt soovile)
- veidi soola.

Pane kaussi jahu ja löö katki üks muna. Lisa suhkur, sool ja vesi või piim ning sega. Siis pane pann tulele ja hakka praadima. Loomulikult võid lisada rosinaid, kookoshelbed, ploomitükikesi või mida iganes.

Reeli Viikberg Tallinnast

Kirjanurk

Hei!

Olen 13 a vana ja sooviksin leida kirjasõpra vanuses, nagu on sinul. Hobid: kirjutamine, käeline tegevus, muusika.
ANNE LANTO, Põllu 8, Kadrina 45201, Lääne-Virumaa.

Tere!

Olen 12aastane energiline tüdruk Paula. Tahaksin endale väga kirjasõpra, kes peaks olema 11- 13 a. tüdruk või poiss. Foto pole algul tähtis, kuid kunagi oleks huvitav ka nägu näha.
PAULA KUZNETSOVA, Kingu 1 - 14, Palivere, Läänemaa 90802.

Hei!

Olen 11aastane tüdruk, kes otsib kirjasõbraks 9 -13aastasi poisse ja tüdrukuid. Mind huvitab laulmine, lugemine, sport ja joonistamine. Lemmikbändid on Spice Girls ja Boyzone. Kogun kleepse ja Spice Girls'i meeneid. Lemmikloomad on jänes, lõvi ja panda.
LIIS PESUR, Tina 7, Tallinn 10126.

Tere!

Olen 11aastane Maris. Sooviksin enam-vähem sama vana kirjasõpra. Mulle meeldivad Spice Girls, Bryan Adams ja Madonna. Mängin ka klaverit ja lahendan ristsõnu.

MARIS PÄHN, Kraavi küla, Antsla vald, Võrumaa 66405.

Tere!

Olen 14aastane tüdruk. Mulle meeldivad Aaron Carter, Boyzone ja Backstreet Boys. Kogun kleepse ja joonlaudu. Tore oleks leida kirja seest foto. Kirjutada võivad kõik, kes on 12 - 15.
KATRIN AID, Palivere, Raba 5 - 17, 90 802 Läänemaa.

Hei, Triibu-Liine!

Otsin kirjasõpra, kes võiks olla kuni 12 a poiss või tüdruk. Ma ise sain juulis 11. Mulle meeldib ujuda, rulluisutada, rattaga sõita, joonistada ja niisama ringi tuuseldada. Kirjasõber võiks ka foto saata.

ANNA-LIISA ALAJAAN, Terase 8 - 7, Tallinn 10 125.

Hei!

Kõik 9 - 13aastased tüdrukud ja poisid, võite minuga kirjutama hakata. Ise olen 12 aastane, kogun ajaleheväljalõikeid Spice Girlsist ja Pamela Andersonist. Mu lemmikbändid on Spice Girls ja Backstreet Boys.

GERLI PÄRN, Orgita32 - 16, Märjamaa sjsk, 78301 Raplamaa.

Hei-hei!

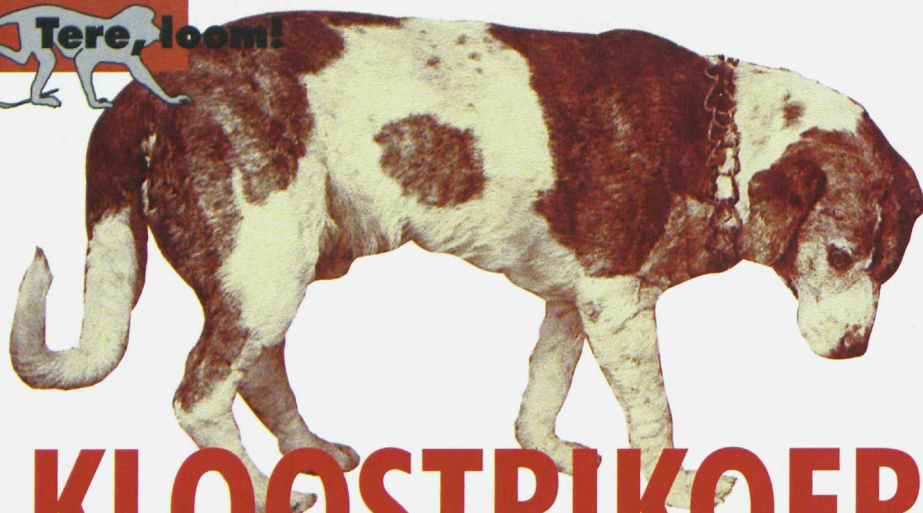
Tahaksin kirjutada 9-12aastaste tüdrukute ja poistega. Ise olen 10 aastane, kogun ajaleheväljalõikeid Spice Girlsist ja Backstreet Boys'ist. Lemmikvärvid on must ja hõbe.

KERLIN MIKLAS, Orgita 32-24, Märjamaa sjsk, Raplamaa 78301.

HEI!

Olen 11a. tüdruk. Otsin kirjasõpra, kes peaks olema 10 - 13a poiss või tüdruk. Mulle meeldib ujuda, ratsutada ja telkida. Lemmikbändid on Spice Girls ja Metallica. Kui saadad foto, on vastus kindel.

MAARJA JÄRVEKALD, Tartu mnt. 40 - 4, Tõrva 68505.

14. sajandil asutas pühamees nimega Mentoni Bernhard Šveitsi Alpides kloostri, kus aidati ja toibutati ka mägedes eksinud, külma saanud ja lumelaviinide alt päästetud rändureid: tollal polnud ju veel ei lennukeid ega mootorsaane, nii et mägedes sai liikuda ikka vaid jalgsi.

KLOOSTRIKOERAST KIRJAKANDJANI

← Barry topist võib näha Berni Loodusloomuseumis

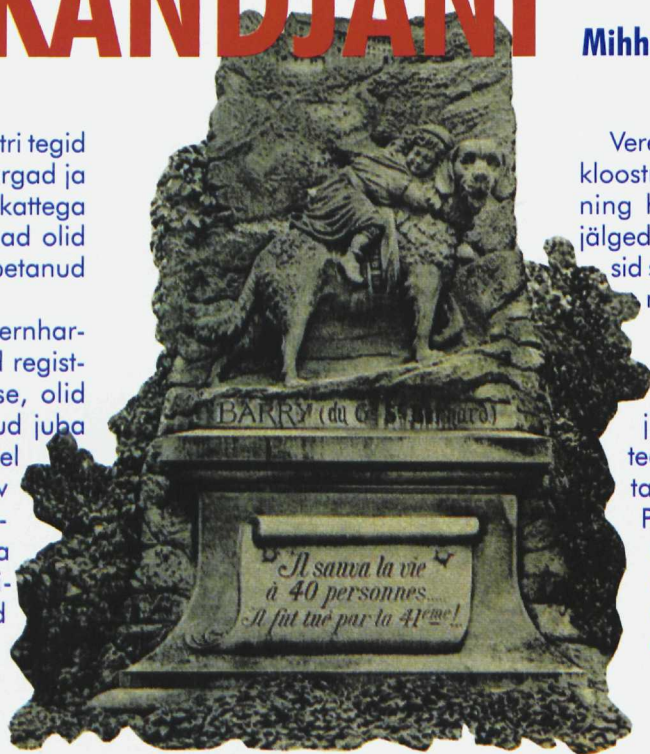
Mihhail Jasnov

Püha Bernhardi kloostri tegid aga eriti kuulsaks targad ja tugevad, paksu karvkattega koerad, kelle mungad olid aretanud ja välja õpetanud päästekoerteks.

17. sajandiks, mil püha Bernhardi koerad ehk bernhardiinid registreeriti koerte tõuraamatusse, olid need vaprad penid päästnud juba sadu hädalisi. Bernhardiinidel on nimelt harukordselt tugev haistmismeel, mille abil suudavad nad tunda ka sügava lumekihi alla mattunud inimese lõhna. Seejärel asuvad nad kiiresti nii esi- kui tagakäppadega lund laiali kaapima. Kuid sellega veel vaprast päästja töö ei piirdu: kõigepealt soojendab ta külmunud abivajajat oma kehaga, seejärel näitab tekki, mis talle selga on seotud, ning pakub oma kaelas ripuvast lähkrüst kosutavat veini.

Ei maksa unustada, et ka päästja ise viibib pidevas ohus: ta võib laviini alla jääda, teravatel kaljudel käppi veristada ja kuristikku paiskuda. Kuid bernhardiinid pole argpüksid.

Bernhardiinidest on küllap kuulsaim Barry, kes eelmisel sajandil päästis mägedes 40 inimese elu. Kindlasti oluks päästetute hulk suuremgi, kuid 1812. aastal Barry hukkus... enda poolt päästetud inimese käe läbi. Nimelt pöördus Napoleo-

↑ Barry ausambale on kirjutatud: "Ta päästis 40 inimese elu ja hukkus 41 käe läbi"

ni armee tagasi Venemaa-sõjakäigult, ning paljud sõjast vintsutatud mehed püüdsid Alpide kaudu leida otseteed oma koju. Üks selline põgenik aga oli libastunud ja kaljulõhesse kukkunud.

Barry leidis õnnetu sõduri üles ja püüdis teda oma kehasoojusega toibutada. Kui aga mees teadvusele tulles nägi enda kohal koera suurt nägu, pidas ta oma päästjat hundiks ja lõi täägiga...

Verest tühjaks jooksev Barry jõudis kloostri, kus talle esmaabi anti, ning head mungad leidsid koera jälgede järgi üles ka sõduri ja päästsid selle elu. Kuid Barry elu ei suutnud päästa ka Berni loomakliiniku arstid, kelle juurde haavatud kangelane toimetati...

Barry kurvast saatuses kirjutati kogu Euroopa ajalehtedes ja kaheksakümmend aastat pärast ta hukkumist püstitati Pariisi lähistel tema auks monument. Barryst tehti ka topis, mille järgi saadi teada, et ta oli praegustest bernhardiinidest pisut väiksem ja kergem.

Mõne aja eest võis aga Prantsusmaa ajakirjandusest lugeda uudist: bernhardiin Belinda sünnitas 13 tublit ja tervet kutsikat! Belinda on nimelt Barry otsene järeltulija – ei oska küll täpselt öelda, kas tütre-tütre-tütre... tütar või pojatütrepojatütrepoja... laps!

Kuid Šveitsis tegutseb juba uus Barry – kuulsa päästekoera nimekaim töötab kirjakandjana, viies orus paiknevast postkontorist kirju ja ajalehti mägedes asuvaisse majadesse ja hotelli. Seejuures ei põlga ta ära ka õhutammi, vaid istub võimaluse korral tehnika hüvesid kasutades rõõmuga selle istmele.

Autori loal lühendatult tõlkinud Leelo Tungal

Rõõmsad soojad suvekuud
muutsid vallatuks su meele.
Mõtleva pead hoopis muud
nüüd, kui asud kooliteele.

Kas on ikka meeles sul,
et ka siis, kui sõber kõrval,
käid teepeenral vasakul –
viisakasti maantee serval?

Õiges kohas üle tee
mine, kuigi aeg on kasin.
Ja kui astud "sebrale",
vaata, et ei tule masin.

Kui on kallis elu noor,
valvsalt üle risttee mine –
mõne onu meelest foor
pole üldse oluline!

Sul võib õigus olla teel,
aga tead ju – hirmus nuhtlus
kestab maa- ja linnateel:
see on purjus autojuhtlus!

Siis, kui sina suureks saad
ja su lapsed käivad koolis,
kaunistavad meie maad
ainult targad juhid roolis.

Pildi joonistas Kirke

Ühte tahaks öelda veel:
kulli mängi kodus, aga
ära, sõber, kooliteel
joostes teisi aja taga!

Liiklusreegleid sa ju tead –
ega sa ei tule džunglist!
Liiklus vajab tarka pead,
liiklus vajab asjatundmist!

TRIIBU-LIINE
paneb kõigile südamele:
SÕBRAD JA SUGULASED!
OLGE LIIGELDES VALVSAD!
SÕBRAD JA SUGULASED!
MA EI TAHA TEID KAOTADA!

SIRI

Leelo Tungal

Katkend Laura päevikust.
Ei teagi, mis päev see täna on?

Mõtlesin juba, et ei hakka-
gi enam päevikut pidama
– parem võtan kätte ja
õpin vabal ajal inglise
keelt. Aga nüüd juhtus nii
palju asju ühte-
järke ja kellega-

gi pole nõu pidada, nii et kirjutan
parem oma mõtted üles.

Mina arvan, et viimnepäev on
tulekul. Üsna kindel, et KOSMOS
ründab meid lähemal ajal, olgu need rün-
dajad siis mars-
lased või Siiri-
use elanikud, nagu Siri en-
nast nimetab –
kuulsin oma sil-
maga, kuidas Siri moblast
(mida ta ise sirifoniks kut-
sub) kostis: "Pea vastu, Siri!
Abivägi on tulekul!"

Nojah, täna-
ne karneval
jooksis pärast

Mardo haiglasse viimist täitsa liiva...
Päris kahju oli Löölembist, sest eks
ta püüdnud ju kõigest hingest, et
peost asja saaks. Aga kõik olid
justkui peast segi, meil Helega oli ka
Siri pärast tuju rikutud, sest nägime
ju oma silmaga, et Siri SÜSTIS kind-
la peale Mardole mingit jälkust sisse,
enne kui poiss pikali kukkus. Mui-
dugi, Mardo on jube vastik poiss,
aga ega teda seepärast siis veel tap-
pa ka ei maksa!

Madisson püüdis Löölembil aida-
ta korda luua, ta oli ennast päris osa-
vasti Katuse-Karlssoniks maskeeri-
nud. Nojah, selleks tasus tal ainult
propeller trakside külge kinnitada...
Aga nii palju kui mina olen mate
õpse näinud – seltskonnainimesi
neist ikka ei ole. Madisson hüüdis
Freddie Mercury häält järele aimat-
es: "Show must go on!" ja kutsus
üheksanda klassi lavale.

"Nagu räägitakse, on üheksas
klass otsustanud nagu üks mees kos-
tümeerituna esineda! Palun, näidake
end, üheksandikud!"

Ja siis selgus, et üheksandikud ot-
sustasid karnevalil mängida... iseen-
nast! Jüri esines Jürina, Leena Lee-
nana, Kätlin Kätlinina! Lõpp-igav!

"See pole üldse naljakas!" ütles
Peeter. "Mis te arvate, kui läheks..."

"Haiglasse!" hüüdsime meie Hele-
ga nagu ühest suust.

Peetri väikevend hakkas vigisema,
et tema tahaks ikka esineda, ja vi-
gin läks veel suuremaks, kui ma üt-
lesin Aimarile, et ega teda polegi
keegi kaasa kutsunud. Nii väikestel
lastel ei lubatagi haigeid külastada
– jätsin ütlemata, et kell kaheksa
õhtul ei lubata ilmselt üldse mingeid
külastajaid haiglasse.

Aimar jäi rahule alles siis, kui sai
kepphobu oma valdusse ja me vali-
sime ta üksmeelselt musketäride
esindajaks karnevalil.

Haigla juurde jõudes märkasime,
et me pole ainsad, kes tahavad hili-
sel tunnil patsiente külastada. Kaks
tumedat kogu askeldas vaikselt taga-
ukse juures.

"Kurinahk, lukus mis lukus!" lau-
sus üks pahasel sosinal.

"Äkki proovime ikka paraadnast
sisse minna?" pakkus teine.

"Hull, misasja sa ütled, kui mõni
tohter ukse lahti teeb ja küsib, et mis
teil valutab?" sisistas esimene. "Vaa-
ta, kui võtavad sul elusast peast pime-
soolika välja!"

"Need on lapsevankri-mehed!"
sisistas Hele. "Ei tea, mis neil siia
asja on?"

"Vaadake, nad lähevad tuletörje-
redelit pidi üles!" märkis Peeter. "Kui
nad sisse pääsevad, läheme neile
järele!"

Ja ennäe, mehed leidsidki redelit
pidi üles minnes teisel korrusel paakil
akna ning kadusid majja.

Ega see raudredelit pidi ronimine
nii kerge olnudki, kui pealtnäha pais-
tis. Aga lõpuks olime siiski kolmeke-
si poolhämäras haiglakoridoris. Nä-
gime, kuidas ühe palati uks para-
jasti sulgus ja hiilisime sinnapoole.

"Terekest, peremees!" kuulsime
ühe lapsevankri-mehe rämedat
häält.

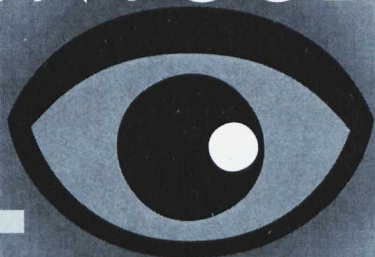
"Isa alles tuli teadvusele, teda ei
tohi segada!" kõlas vastuseks Rico
vaikne hoiatus.

Järgneb

Pildi joonistas Kirke

JAGATUD MURE ON POOL MURET!

Eestima on küll väike, kuid nii looduse, linnade kui inimeste poolest üpriski mitmekesine. Ühest küljest on see vahva – nii leiad läbi maa rännates igalt poolt midagi huvitavat ja seninägematut –, kuid teisest küljest kipuvad kõik tähtsamad asutused ja suuremad sündmused koonduma pealinna. Aga mis juhtuks, kui kõik inimesed koliksid Tallinna elama ja jätaksid ülejäänud külad-linnad tühjadeks ääremaadeks? Mis on üldse ääremaa, selle üle peavad aru Põlvamaal elavad Leevi põhikooli 9. klassi õpilased.

Mida arvata elust ääremaal?

RAIN: Ääremaa on selline, mis asub suurtest keskustest eemal.

MARI: Meie elame valla, maakonna ja vabariigi ääremaal.

LENNAR: Siin on tunduvalt parem elada kui linnas. Leevi asub Võhandu jõe ääres. Ilus loodus meelitab siia palju turiste.

KRISTJAN: Leevil on pood, side, bussipeatus. Ja kuna koolimaja asub lähedal, on hea koolis käia.

MARI: Inimesed võivad õnnelikud olla, kuna elu Leevil on kindlasti turvalisem kui näiteks Tallinnas.

IRINA: Siin võib tegelda igasuguse spordiga: ujumise, jooksmise, suusatamise, kelgutamise, uisutamisega.

KAIDI: Talvel on ääremail eriti ilus ja vaikne. Nii rahulik ja lõbus on ükski endale metsa suusaradad rajada.

RAIN: Leevi elu halvaks pooleks on vähene bussiliiklus. Puudub haigla. Apteek on lahti ainult teisipäeviti.

MARI: Nooremad inimesed lähevad suurematesse keskustesse elama, kuna maal on vähe töökohti. Ettevõtlus areneb väga aeglaselt, kui

üldse midagi areneb!

LENNAR: Riik võiks ääremaade heaks raha anda, et siia saaks rohkem poode ja muud ehitada.

KAIDI: Ega ma arvagi, et maainimesed tahaksid asfalteid ja suuri pilvelõhkujaid. Maale sobivad rohkem talud ja väikeettevõtted.

MARI: Küla keskele kerkib remonditud kultuurimaja. See on tore! Arvan, et siis läheb siin sügisel ja talvel ka elu huvitavamaks. Saab sporti teha, pidudel käia ja ringide tegevusest osa võtta.

IRINA: Kõige enam sooviksin, et riik jätaks ääremaa koolid alles.

MARI: See oht varitseb ka meie Leevi põhikooli. Kujutan ette – siis lahkusid siit veel paljud nooremad inimesed. Mina ei oska veel praegu otsustada, kas tahaksin tulevikus ääremaal elada.

RAIN: Meie pere ei taha Leevilt ära minna sellepärast, et meil on siin oma maja, aed – ja loodus on ilus.

KAIDI: Olen paljudes linnades reisinud, kuid alati soovisin kiiresti Leevile tagasi.

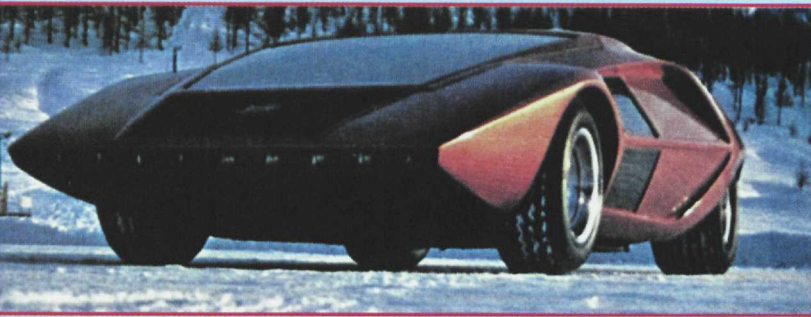
IRINA: Mina küll ei tahaks siit lahkuda, sest mul on siin palju sõpru ja kindlasti ei kohaneks ma linnaeluga kuigi hästi. Leevi on võluv ääremaa.

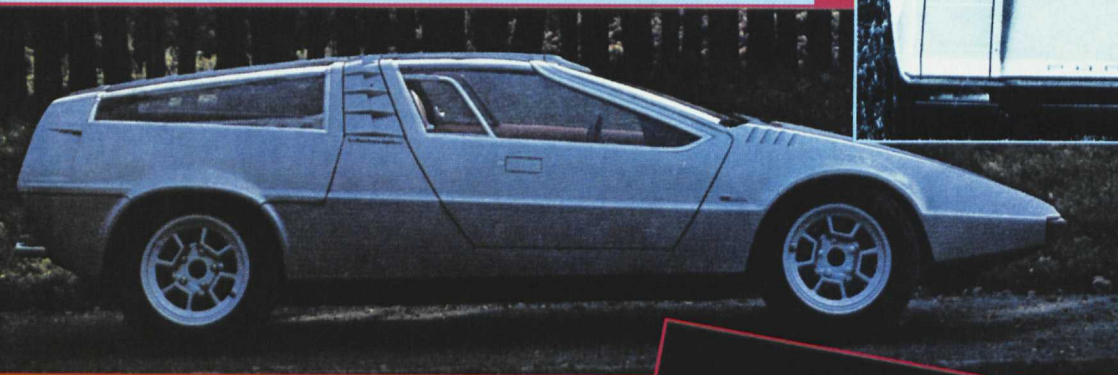
Nukkvõll

↑ Käsitsi alumiiniumist vormitud kerega THOMASSIME oli oma disainilt kahtlemata üks seitsmekümnendate ilusamaid autosid.

↓ Lausa hullumeelse disainiga hiilgas BERTONE STRATOS.

→ Giugiaro disainitud on ka see pisut ebatavalise kujuga PORCHE.

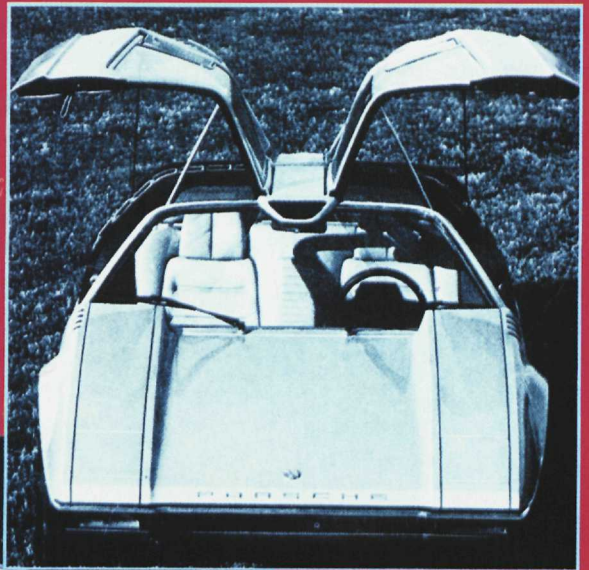
↑ Itaalia disaineri Giorgetto Giugiaro (loe: džoržetto džudžiaro) stiilnäidete hulka kuuluvad nii pildil olev TAPIRO kui ka kiilukujuline BERTONE STRATOS:

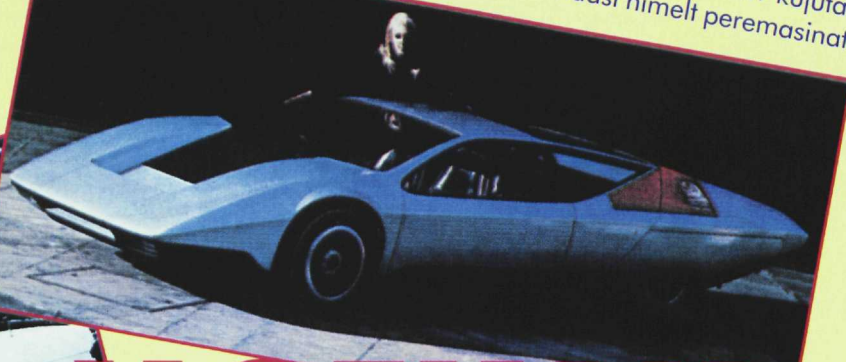
↑ Kõige uhkem Mersu aastal 1971 oli kindlasti 600 LANDAULET.

S eekord tahaksin teid viia umbes veerand sajandit ajas tagasi – nimelt 1971. aastal Los Angelesis toimunud näitusele AUTO EXPO. Veidike vanemaid autosid vaadates taipame, et tänapäeva autodisain on muutunud kohati lausa igavaks. Loodetavasti saab sellest aru ka lugeja, kuigi pean vabandama, et kõik sellest ajast pärinevad fotod pole värvilised – vanasti oli küll rohi rohelisem ja autod põnevamad, aga paraku tehti sellal mustvalgeid pilte rohkem kui värvifotosid. Niisiis alustagem ajamatka...

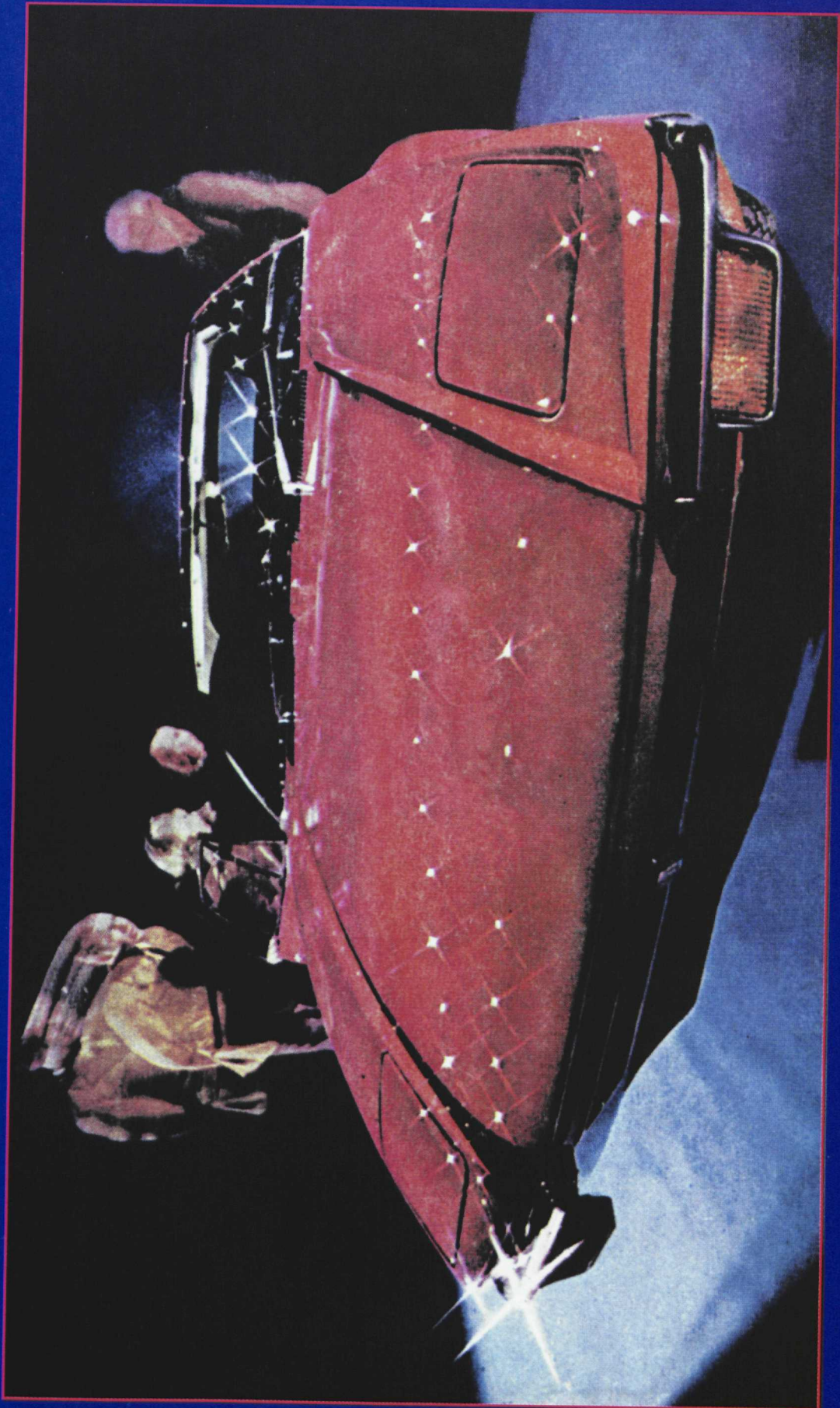
Märt Lauks

↓ Kas tahaksite enda sellist pereautot? Jah, neljaukseline VAUXHALL SRV kujutab endast nimelt peremasinat!

MOEKAIID MASINAID 70. AASTAIST

DE TOMASO PANTERA

KUIDAS SA OMA NIME SAID?

Meie peres on viis last ja nagu igal inimesel siin maamunal, on ka neil kõigil oma nimi, mõnel isegi kaks!

Mina – Maret – olen kõige vanem laps. Maret on mu ema lemmiknimi. Ta ütles, et väiksena tahtis ise olla Maret. See nimi on ka perekonnast – nii ema kui isa tädi nimi oli Maret. Nii et minu nimi oli juba ammu enne mu sündi ära otsustatud.

Vanuselt järgmine on mu vend Rasmus. Ka tema nimi oli juba kindlaks määratud enne ta sündi. Kui mu ema mu isale olevat öelnud, et ta tahab poisile nimeks panna Rasmus, siis vajus isal suu ammuli: tema olevat täpselt sama mõelnud! "Süüdistada" võib ainult Astrid Lindgreni, kes kirjutas mu vanemate lemmikraamatu "Hulkur Rasmus".

Keskmine laps meie suures peres on Paula Salme. Paula pandi seepärast, et ta lihtsalt oli Paula nägu! Salme aga võeti mu varalahkunud vanaema mälestuseks.

Meie perekonna "ahvipärdik" on Sander Eerik. (Ahvipärdik seepärast, et ta on sündnud hiina kalendri järgi ahvi aastal). Ja suur ronija ta ongi. Tema mõlemad nimed on pandud ema onude järgi ja sobivad talle täpselt!

Pesamuna on meil Piia Sandra. Temale nimepanek oli kõige raskem. Üle kuu aja mõeldi ja arutati. Ega saa ju esimest ettejuhtuvat panna – nimi on ju

eluks ajaks. Ema tahtis panna Aino, aga see ei meeldinud isale. Siis oli variandiks Linda. See ei meeldinud vanaemale. Siis tuli ema klassikaaslane Piia nimega laagedale. Kui ma õigesti mäletan, siis olevat vanaemagi unes näinud, et mu väikese õe nimi on Piia. Isa läks nime kirja panema, aga tagasi tulles oli pesamunal kaks nime: Piia Sandra. Sandra osas ei olnud üldse läbirääkimisi peetud! Isa ütles lihtsalt, et Sandra sobib hästi perekonnanimega. Keel võib sõlme minna: Sander Eerik Sandrak ja Piia Sandra Sandrak!

Piia nime meessoost vastand on Pius, mis tähendab lepitajat. Ja oma naeratusena ongi Piia mingil viisil lepitaja.

Kõiki meie nimesid ühendab see, et need on vana-kreeka algupäraga. Ja iga lapse vähemalt ühes nimes on teine täht "a".

Maret Sandrak Kolga keskkoolist

Mina sain endale nime MARIA peaaegu oma isa nime järgi. Minu isa nimi on AIVAR. Proovige panna nimest Aivar nimi Maria: tähed tuleb natuke ümber tõsta ja V asendada M-ga. Muidugi sain ma oma nime ka selle järgi, et olen sündinud detsembris, kus igasugused Maarjad-Mariad on õige tähtsad tegelased.

Maria Kuusik Võõppest

Minu emal oli igasuguseid nimesid, aga ükski polnud see õige. Varsti jõudis minu sündimise aeg kätte ja hommikul pidi isa merele minema. Öhtul ütles ema, et enne magama ei jää, kui nimi välja mõeldud saab. Siis ütles isa, et kui sünnib tüdruk, paneme nimeks Lilli. Ema küsis, aga mis siis saab, kui sünnib poiss ning isa ütles, et siis jääb nimi panemata. Oma teada olen ma ainuke Lilli-nimeline tüdruk Hiiumaal ja olen selle üle uhke.

Lilli Lees-Leesmaa Käinast

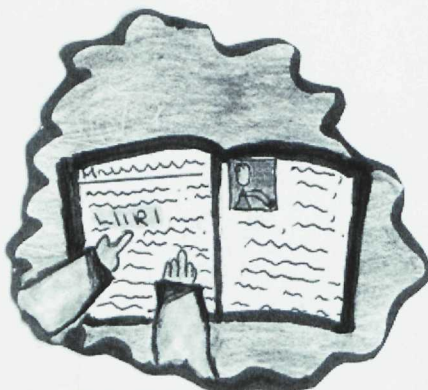
Minu nimi on Kerstin. Selleks ajaks, kui ma 24. detsembril 1988 sündisin, oli nimi mind oodanud juba üle kuue aasta. Enne mind sündisid meie perre hoopis kaks poissi, kellele ei saanud ju tüdruku nime panna. Isa meelest teadis tema juba eluaeg, et Kerstin on kõige ilusam nimi. Ema oli lihtsalt liiga palju saksakeelseid ajakirju lugenud, seal oli alati väga palju Kerstineid. Nii see nimi meeldima hakkaski. Selleks ajaks, kui mina sündisin, oli ema juba ootamisest veidi väsinud ja arvas, et peaks ehk tüdrukule hoopis mõne uue nime leidma. Juhuslikult oli aga jõuluaeg ja isa töö juures oli ruttu jõulupakkide jaoks tütre nime vaja teada. Nii ta panigi Kerstini kirja. Ja ega siis hiljem sobinud kellelgi enam mu nime muuta.

Kerstin Kruusmaa Paidest

Liiri Oja Tartust

Emme läks poodi ja ostis ajakirja.

Kodus hakkas ta seda lugema ning leidis sealt ilusa nime: Liiri

Emmele see nimi meeldis ja ta tahtis selle mulle nimeks panna. Isale see nimi aga ei meeldinud.

Siis hakkas emme uut nime otsima.

Mida rohkem ta otsis, seda rohkem hakkas nimi: Liiri isale meeldima.

Ning siis saingi ma endale nimeks Liiri!

Ühel kaunil päikeselisel päeval käisin ema ja õega Meenikunno rabas. See oli väga huvitav käik. Kui tahtsid näha raba kõrgemalt, tuli ronida puust ehitatud vaatetorni rabaservas. Kõrgelt paistsid metsad, laudkad ja laudtee, mida mööda saime vetruvas rabas kõndida. Rabaõhk oli karge ja värskendav.

Astusime julgelt kitsukesele laudteele. Kahel pool kõrval oli tüma maa ja sinna ei saanud jalga panna – raba haaras jala kohe endasse. Pärast tunniajalist kõndi jõudsime kauni rabajärve äärde. Selle juurde viis vähemalt 4 meetri laiune laudtee. Ema rääkis, et liigne rabavesi koguneb laugastesse või järve.

Nii kaugele kui silm ulatus, võis igalt poolt näha kõverdunud männijässakaid, jõhvikatest punetavaid mättaid, sookaile, kanarbikku. Olen kuulnud, et Meenikunno kaitseala on paljude lindude pesitsuspaigaks. Seal elab ka palju loomi. Meie kohtasime vaid üht unist rästikut laudteel päikese käes end soojendamas. Kui jõudsime tagasi oma rabakäigult, olime päris väsinud, sest teekonna pikkuseks arvasime olevat enam kui 5 km edasi-tagasi. Päris raba teise otsa me kõndida ei jõudnudki. Aga keset raba tulid meile vastu ema tuttavat, kes olid samuti tulnud pühapäeval oma kodukandi kaunita paikadega tutvuma. Nemad olid läbi raba kõndinud ja näinud teise järve ääres hulga linde.

Laudrada rabas on läbitav kõigile loodusesõpradele. Meenikunno raba on üle 6000 aasta vana ja tekkinud kunagise jääjärve soostumisel. Seda lugesin ma matkajate tarvis torni kõrvale seatud tahvlilt. Raba servale on ehitatud üks väike majake, kus saab ennast soojendada, kui on külm talv. Kaminnasse saab teha tuld ning tule paistel grillvorste soojendada.

Oli tore, et sain koos ema ja õega näha elusat raba. Pärast istusime matkamajas ja sõime kodust kaasavõetud võileibu. Klassikaaslastele tõin kaasa näitamiseks rabataimi. Ja veel – mulle hakkasid isegi hapud jõhvikad meeldima. Sain ju neid oma käega laudtee kõrvalt korjata.

Helena Semm Mammaste algkoolist

Kassipoeg

Kassipoeg, küll oled sina mürakaru!

Möllad nii kui maru!

Möllad päevad-ööd.

Kuid ema teeb sul tööd – ta luusib ringi ja püüab hiiri.

Ema ise on kombekas kass, kuid ta mees – see on mats! Kass ütleb mehele: "Häbi!"

Ja ongi luuletus läbi.

Agnes Getter Aarelaid
Lagedi põhikoolist

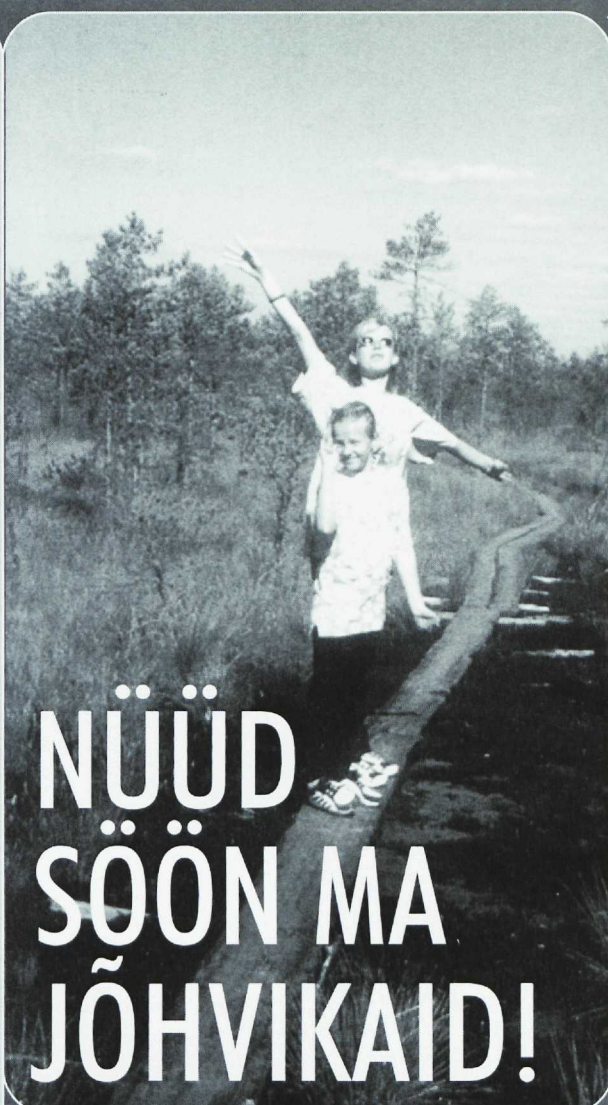
Nupukad, silmad siia!

Triibu-Liine ootab

oktoobrikuu alguseni
TEIE ENDI KOOSTATUD
mõistatusi, nuputamises-
ülesandeid ja ristsõnu!
PARIMAD TÖÖD
AVALDAME ja muidugi
ootavad nende autoreid
AUHINNAD!

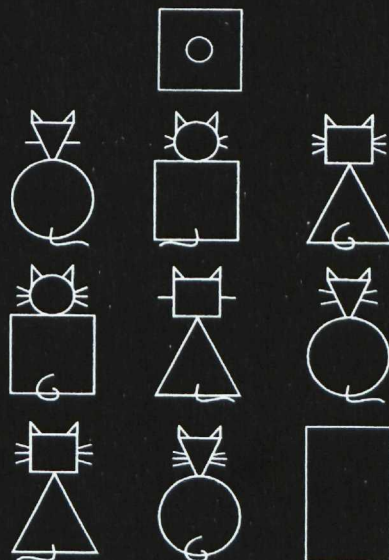

NÜÜD SÖÖN MA JÕHVIKAID!

Kassimõistatus

Vaata joonisel olevaid kiisusid ja mõtle, missugune peaks olema kass, kes istuks kõige viimases reas viimasel paigal.

WHITNEY HOUSTON

on näitlev lauljatar

Whitney Elisabeth Houston
sündis 9. augustil
1963. aastal Newarkis
(New Jersey, USA).

Juba 22-aastaselt sai Whitney USA populaarseim lauljatar. Kogu Maa südamed vallutas ta aga '92. aastal linastunud filmi "Bodyguard" ("Ihukaitsja") soundtrackiga (filmimuusika albumiga). Sellel soundtrackil olev Dolly Partoni cover "I Will Always Love You" on siiani üks enim mängitavaid lugusid nii Euroopa, USA kui ka Aasia raadiojaamades. 1992. aastal abiellus Whitney USA räppari Bobby Browniga, aasta hiljem sündis neil tütar Bobbie Kristina. Whitney ja Bobby lindistasid koos ka laulu "We Got Something In Common", mis püsis USA edetabelite tipus terve '92. a suve. Bobby Browni karjäär pole pooltki nii silmapaistev kui Whitney oma (Whitney albumeid on müüdnud üle 145 miljoni) ning see on põhjastanud nende seebiooperlikke lahku-

minekuid ja leppimisi. "Ihukaitsjast" alguse saanud näitlejakarjääri jätkas Whitney 1995. aastal filmis "Waiting to Exhale" ("Väljahingamist oodates"). Ka sellele filmile (nagu järgnevatele) lindistas Whitney eduka albumi. Whitney kolmas film "Preachers Wife" ("Jutlustaja naine") tõi talle lisaks paljudele muusikalistele auhindadele ka auhinna näitlejatöö eest. 1993. '95. a veetis Whitney filmidest vaba aja tuuridel. 95. aastal, suurest "tuuritamisest" väsinuna, otsustas lauljatar live- kontserte enam mitte anda. See oli suureks pettumuseks tema austajatele ja mõjus ka karjäärile halvasti (edetabelite tippe asus vallutama seni Whitney varjus olnud Mariah Carey). Peale kaheaastast puhkust (selle aja jooksul tegeles Whitney paljude lastekaitse- ja vähihaigetefondide rajamisega) asus Whitney oma kar-

jääri taastama ja andis Euroopas 15 kontserti. Sama aasta novembris (1998) tuli välja ka duett Mariah Careyga "When You Believe", mis on multifilmi "Prince of Egypt" ("Egiptuse prints") tunnuslaul. Selle duetiga lükkasid Whitney ja Mariah ümber kuuljutud teineteise vihkamisest. Viimast albumit "My Love Is Your Love" müüdi juba esimese viie nädalaga üle 3 miljoni ja sellest tootab tulla Whitney "suurim" album. Kinolinal võib Whitneyt näha Will Smithi ("Mehed mustas") partnerina selle aasta lõpus linastuvas filmis "Anything For Love" ("Kõik armastuse nimel").

KALLISKIVI on kallis kivi!

Algus juuninumbris

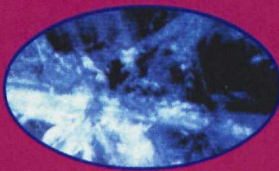
KAALUDE tähtkujus (24. september – 23. oktoober)

sündinuid iseloomustab tasakaalukus, kaasa-sündinud ilumeel ja õiglusetunne. Nende õnnelikud on samuti hinnalised ja soliidsed: teemant, pärl, safiir ja väärisopaal.

Safiir on vastupidav kivim, mis ei lahustu ei hapetes ega leelistes. "Saphyros" tähendab ladina keeles sinist, ning safiiride hulgas leidub nii hele- kui tumesiniseid kive. Vanasti usuti, et safiiriga sõrmust kandes võib vältida vähihaigust ja isegi pidalitõppe haigestumist. Safiirikandjaid ei pidanud puudutama ei väsimus ega kadedus. Viimast on küll raske uskuda: sinine sätendav sõrmus tekitab kindlasti nii mõneski kadedust.

Kaalude sodiaagimärgi all sündinute **LILLED** on roosid ja kannikesed.

Maailmakuulsateks said Kaalude tähtkujus sündinud heliloojad Liszt ja Gershwin, kirjanikud Lermontov ja Wilde ning filosoof Nietzsche.

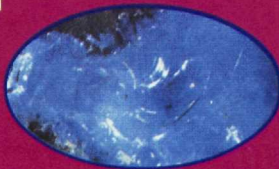
SAFIIR

SKORPIONI (24. oktoober – 22. november)

peetakse sodiaagimärkidest kõige tugevaks. Selles tähtkujus sündinud paistavad silma kirgliku, tihti peale koguni purustava loomuse poolest. Oma eesmärkide saavutamisel võivad Skorpionid olla halastamatud, kuna kaotused paistavad neile võimatuteks. Loodetavasti ei kaota Skorpionid ka oma sõrmuseid ja kaelakeesid, mida ehtivad saatusekivid paistavad – nagu Skorpionid ise – silma tugevuse ja intensiivse värvuse poolest. Need on rubiin, berüll, topaas, malahhiit ja korallid. Kindlasti tahaksid Skorpionid omada ehtsaid, looduslikke vääriskive, kuid tänapäeval on enamjagu müügil olevatest juveelidest tehniliku päritoluga. Kui Skorpionil on tahtmine silma torgata, siis hangib ta endale kahtlemata õige mitmekaradised kalliskivid, maksku mis maksab! Mis on karaat? Karaadiks nimetatakse vääriskivi massühikut, mis tavakeelde tõlgituna tähendab 2 grammi.

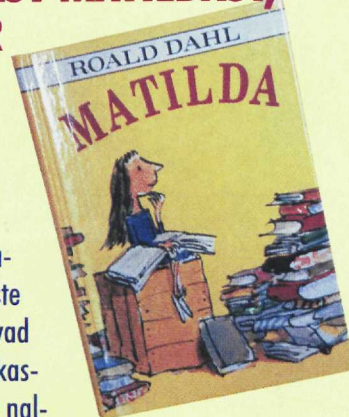
Skorpioni tähtkuju **LILLED** on pojengid, krüsanteemid ja nelgid – eks ole pojengid ja krüsanteemid silmatorkavad oma lopsakuse poolest, nelgid aga väljendavad oma enesekindlust tugeva lõhnaga.

Kuulsaks saanud Skorpionidest nimetagem riigimehi Roosevelti ja Robert Kennedyt, kunstnikku Picassot, viuldajat Paganini ja kirjanikke Dostojevskit ja Turgenevit.

VÄÄRISOPAAL

LUGU IMETARGAST MATILDAST, KÕOLIDIREKTOR SÖNNISTEST JA ÕPETAJAST NIMEGA MESI

Norra päritoluga inglise kirjanik **Roald Dahl** kuulub selliste autorite hulka, kelle jutte loevad meelsasti nii lapsed kui täiskasvanud. Nendel, kellel puudub naljasoon ja musta huumori tajut, ei maksa Dahli raamatuid siiski pihku võtta ega – hoidku! – oma sugulastel lugeda soovida. Sest miskipärast tunnevad just naljavaesed lugejad end ära kõige vastikumates tegelestes. Loodetavasti pole aga ühelgi Hea Lapse sugulasel või sõbral olnud tegemist sellise koolijuhatajaga nagu järgmise katkendi tegelane preili Sönniste.

Matilda ja Lavender nägid rohelistes põlvpükses hiiglast lähenemas umbes kümneaastasele tüdrukule, kelle seljal rippus kaks kuldset punutud patsi, mis olid seotud sinise siidist tutipaelaga ning nägid väga kenad välja. Patsidega tüdruk, Amanda Ripstiib, seisis päris vaikselt ning silmitses lähenevat hiiglast, näol ilme, nagu oleks ta sattunud ahtale võitlusväljale koos maruvihase ja otsustavalt ründava pulliga. Tüdruk oli nagu kohale naelutatud, hirmust rabatud, silmad suured. Ta värises ning oli veendunud, et nüüd lõpuks on ka tema Viimne Kohutäpnev kätte jõudnud.

Preili Sönniste oli oma ohvri juurde jõudnud ning kõrgus, täis raevu, tema kohal. "Homme, kui sa kooli tuled, ma neid patse enam näha ei taha," haukus ta. "Lõika need maha ja viska prügikasti! Kas on selge?"

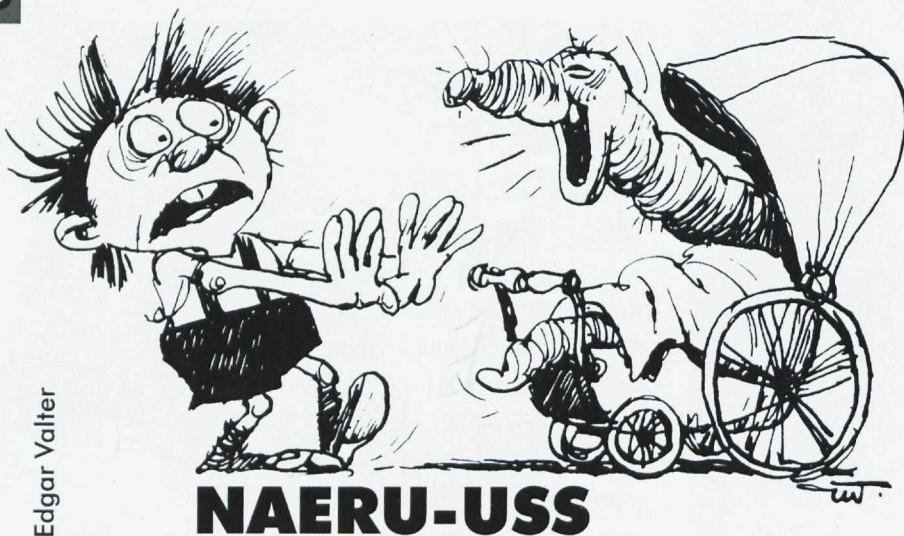
Amanda, hirmust halvatud, suutis siiski kogelda: "Mu e-e-emmele need küll meeldivad. Ta p-p-punub mulle igal hommikul patsid."

"Su emme on üks igavene nääks!" röökis Sönniste. Ta osutas oma salaamisuuruse sõrmega tüdruku pea poole ja karjus: "Sa näed välja nagu rott, kellel kasvab peast saba!"

"Mu e-e-emme arvab, et ma olen väga armas, preili Sönniste." kogeles Amanda, värisedes nagu blamanžee.

"Mulle ei loe karvavõrdki, mida sinu emme mõtleb!" hüüdis Sönniste ettepoole kummardades. Ta haaras Amanda patsidest parema käega kinni ja tõstis tüdruku maast üles. Siis keerutas ta tüdruku oma pea kohal, üha kiiremini ja kiiremini – Amanda kisas nagu ratta peal ja Sönniste karjus: "Ma sulle veel näitan patse, sa väike rotipoeg!"

Mis edasi juhtus, seda saad teada, kui loed kirjastuse Eesti Raamat väljaandel ilmunud R. Dahli raamatut "Matilda".

Edgar Valter

NAERU-USS

Juku tuleb esimesel koolipäeval koolist ja viskab ranitsa nurka.

"Noh, pojuke," küsib isa, "mida sa siis esimesel koolipäeval ka õppisid?"

"Midagi ei õppinud!" teatab Juku pahuralt. "Kästi homme jälle tagasi tulla..."

Õpetaja: Juku, ütle üks sõna, milles esineb pikk ä-häälik?

Juku: Mää-ää-ää!

Õpetaja: Juku, miks sa oma joonistatud jänese punaseks värvisid?

Juku: Seepärast, et sellel jänesel on porgandi-allergia, õpetaja!

Õpetaja: Mille poolest erineb nürinurk teravnurgast?

Juku: Nürinurk on nürimeelne, teravnurk aga teravmeelne.

Õpetaja: Missugune on Eesti kõige kõrgem mägi?

Juku: Suusahüppemägi, õpetaja!

Õpetaja: Missuguseid koeratõuge sa tunnud, Juku?

Juku: Puudel, terjer, krants...

Õpetaja: Ja veel?

Juku: Pauka, Polla, Lord!

Õpetaja: Täna sees füüsikatunnis, lapsed, räägime aurust ja aurustumisest. Mis te arvate, miks pannakse talvel hobusele tekk selga?

Juku: Et ta ära ei auraks, õpetaja!

Õpetaja: Kelle järgi nimeteti pingemootmise ühik voldiks?

Juku: Kuulsa teadlase Voltmeetri järgi, õpetaja!

Õpetaja: Juku, miks sa kirjutasid sõnas 'bassein' asemel o?

Juku: Seepärast, et basseine jak-savad rajada ainult bossid!

Õpetaja: Juku, kas sul on üldse aimu vanarahva tarkusest? Ütle mulle, palun, üks vanasõna!

Juku: Kes vana asja meelde tuletab, sellel silm peast välja, õpetaja!

Õpetaja: Juku, moodusta üks lause sõnaga 'vaatamata'!

Juku: Ma tegin koduse harjutuse valmis, vaatamata televiisorit!

Õpetaja: Mis jääb alles, kui lahutame sajast ühe?

Juku: Kaks nulli, õpetaja!

Õpetaja: Juku, kui kaua kestis kivi-aeg?

Juku: Eks ta seni kesta, kuni kivid maa pealt otsa saavad...

Õpetaja: Juku, mille poolest erineb poolsaar saarest? "Juku: Poolsaare saame siis, õpetaja, kui lõikame tavalise saare pooleks..."

Juku: Õpetaja, kas see vastab tõele, et inimene on maa peal kõige targem olekus?

Õpetaja: See on tõsi, Juku!

Juku: Aga õpetaja, misjaoks siis üldse leiutati sõna 'loll'?

Pildi joonistas Thomas Scheileke

KOPRAKLUBI LAKALAAGRI PÄEVIK

Reede, 27. august

Kohtumisaigaks on Lillisse viiva tee ja suure maantee rist Karksi-Nuias. Paarkümmend minutit varem jõuavad kohale Tallinna "koprad" ja leiavad eest Mõisaküla kandist Veeliksest saabunud auto Sandra Vungi, tema sõbratari Annaliisa Kaaremaa ning Sandra isaga, kes juba varakult on teeristi üles leidnud. Peagi tuiskab kohale kolmaski ekipaaž, tuues kohtamispaika Roland Laosi ning ta kaks sõpra – Imre ja Markus Hõraku. Viimased on tulnud küll Rolandit saatma, kuid osutuvad ka ise Hea Lapse agarateks lugejateks ja Kopraklubi veergude austajateks, ning kuna nad on Karksi-Nuia poisid, siis avaneb neilegi võimalus laagrist osa võtta. Kribinalkrabinal tõstab Roland oma matkavarustuse Tallinna autosse ja tema ema tormab koos Imre ning Markusega laagriavarustuse järele.

Ootame, sest tulijaid on veel Haljalast. Ootame, ootame. Kokkulepitud aeg saab täis. Siis heliseb mobiiltelefon ja Haljala "koprad" teatavad, et on veel üpris kaugel. Anname neilegi juhtnöörid ja sõidame Lilli küla suunas, mis seoses Balti keti aastapäeva tähistamisega sai kuulsaks paigana, kus nüüd seisab seda sündmust tähistav mälestusmärk.

Peagi jõuame kohale. Meid võtab vastu alati muhelev peremees Jaak Põldma ja me maandume rehetoa suure laua taha. Poisid saavad ülesande tähistada lähimas teeristis õige suund laagrisse neile, kes veel tulemas, ja veel teinegi teetähis, millel kiri "KOPRAD" ja nool, saab esimesele kahtlasele teeristile üles pandud. Kuna laagri viimasel päeval pidid Kopraklubi liikmed laagrist loo kirjutama, siis laskem kõnelda nende kirjutiste katkenditel.

RIINU JA RAIGIS URBAN:

"Oleme praegu Viljandimaal ühes ilusas talus, mille nimi on Sõrmuse talu. Siin nimelt on meie esimene Kopraklubi laager."

IMRE HÕRAK:

"Valisime laagriavanema, kelleks sai Liis Lass. Saabus öö. Magasime suures küünis, mille all oli laut. Järgmisel päeval äratas meid väga vali lüpsimasina hääl. Hommikul määrasime köögitoimkonna ja lõkkemeistrid. Sõime hommikust ja läksime metsa kobraste pesi vaatama."

ANDRES JAKOVLEV:

"Laagri algul tundusid kõik peale Marguse ja Liisi kõikatsid. Tegelikult oli enamus meist päris normaalsed..."

SANDRA VUNGI:

Jätkame kirjutiste sirvimist veel järgmiseski ajakirjanumbris, kus selgub ka, kui hästi laager korda läks, ja laseme rohkem kõnelda ka fotodel.

• Hiljaksjääjatele!

• Kopraklubi kopratammil.

• Enne kopratammidele minekut tuleb võtta tubli eine!

• Lakas hüppasid heinte seest välja Kopraklubi uued "laagriliikmed."

"Kui mina laagris käisin, oli mul seal väga mõnus. Me magasime heinalakas, mis asus täpselt lauda peal. Hommikul ärkasime kuke kiremise, lüpsimasina hääle ja kanade kaagu-

tamise peale."

MARGUS KONTUS:

"Toidu, mille kaasa võtsime, panime kokku. Öhtul toimus koosolek. Seal valiti ametimehed."

ANNALIISA KAAREMAA:

"See oli minu esimene laagriskäik. Me olime peaaegu öö läbi üleval ja hommikul saime 2 tundi magada. Siis hakkas lüpsimasin tööle. Pidime üles ärkama. Hommikul pidime ise hommikusöögi tegema. Talu poolt olid piim ja kartulid..."

Leho Männiksoo

Mina kogun kleebiseid, läikpilte, delfiini kuju või pildiga asju, pudelikorke ja Hea Lapse numbereid.

Liisa Kivimäe Tallinnast

Mina kogun palle, kassikujukesi ja kasside piltidega asju. Palle on mul praegu 11. Varem oli veel mõni, aga need on sattunud koera kätte või muidu ära kadunud. Kassidega asjadest on mul postkaarte, märkmikke, udukaid, kleepse ja muud sellist.

Jaana Kurg Tallinnast

Mina kogun Spice Girls'i asju – kleepse, pilte, kassette, rinnamärke ja vihikuid. Veel ostan ma Spice Girls'i nätse ja pulgakomme, nende sees on ka kleepsud. Mul on veel vaja osta 6 pulgakommi, siis saab mu kleepsude kogu käis. Mul on juba kleepse ja muud rämpsü päris palju. Veel kogusin ma Sailor-Mooni pilte ja vahel ostan ka Titanicu kleepse.

Kati Morozova Sillamäelt

Mina kogun kleepse. Neid on mul üle 700. Minu kogus on igasuguseid kleepse – nii lille-, looma- kui ka Barbie-kleepse. Kleepse on koolis tore vahetada.

Liiri Oja Tartust

Mina kogun kassipiltidega postkaarte, kassipilte, kleepse, Schwan-Stabilo joonistustarbeid ja Walt Disney raamatuid. Kassidega kaarte ja pilte on mul juba vähemalt 109. Ma kogun neid seepärast, et kass on mu lemmikloom. Mul on ka 5 kassipildiga puzzlet. Kleepse on mul 234, neid meeldib mulle koguda, sest nad on ilusad ja väikesed. Schwan-Stabilo vildikaid on mul 13, pliiatseid 40. Kogun neid, sest mulle neeldib joonistada. Neil pliiatsitel on paksud terad ja nendega on mõnus joonistada.

Maria Kuusik Võõpstest

Meie kogume kuulsate inimeste autogramme, mudelautosid, kleepse, legosid ja võtmehoidjaid. Lauamängudest kogume puzzlesid. Kui aega on, teeme vennaga koomikseid, mida ka kogume.

Imre ja Markus Hõrak Karksi-Nuiast

Mina kogun puzzlesid, raamatuid, märkmikke, pliiatseid ja kassette!

Ingrid Koitla Tartust

Mina kogun erinevaid puzzlesid.

Kristi Pärn Kohtla-Järvelt

Mina kogun kommi- ja nätsupabereid.

Egle Voog Jõgevalt

Mina kogun Aquazone'i legosid.

Kimmo Kuznetsov Paliverest

MIDA

Mina kogun kleepse, oma kirjasõpradelt saadud kirju ja Spce Girls'i pilte. Kleepse on mul 500. See arv on küll suur, aga see on tore.

Kristina Öllek
Tallinnast

ME KOGUME?

Mõtelda, kui igav oleks imikute elu, kui poleks leiutatud lapsevankreid! Beebid peaksid toas lesima – ja muidugi pääseksid nii emad-isad kui vanemad õed siis palju harvem õue. Lapsevankritelgi on omad moed – kord on nad suured ja rasked, kord kerged, pitsilised ja lillelised.

Tänapäeval näeme üha sagedamini, et ka isad ei häbene lapsevankreid lükata. Vanasti oleks seda sorti isad kindlasti mammapoegadeks ja tuhvli-alusteks nimetatud. Kes teab, mismoodi suhtuvad lastesse järgmise sajandi isad?

Seekord palumegi lugejatel kirja panna looke pealkirjaga "Missugune peab olema minu lapse isa ja missugune ta olla ei tohi?" Kui aga poisidki tahavad võistlusest osa võtta, siis peaksid nad kirjutama sellest, missugused isad neist endist kasvavad...

Töid ootame 5. oktoobrini!
Auhinnaks on seekord
LAPSEVANKRIGA SHELLY.

SHELLY

LÜKKAB

LAPSEVANKRIT

RIMONNE

Tere tulemast messile!

Kalevi Spordihall 17.-19.9.1999 Tallinn

Sügisel toimuvale messile LAPS on oodata umbes sada eksponenti ja üle kümne tuhande külastaja. Mess toimub juba seitsmendat korda Projekto OÜ ja Tallinna Linnavalitsuse Sotsiaal- ja Tervishoiuameti koostöona.

Mess hõlmab kõike lastega seonduvat; teemad, millest räägitakse on lapseootus, sünnitus, tervishoid, toitumine, lastetarbed, perekond, koolid, turvalisus, elu - keskkond...

Meie eesmärgiks on korraldada suurüritus, mis oleks lapsevanemate ja kasvatustöötajate kohtumispaiagaks, aga kus oleks ka mõnusat tegevust lastele.

PROGRAMMIS: MUSTAMÄE JA NÖMME LASTELOOMINGU MAJAD (REEDEL) • KLOUNID PIIP JA TUUT, VAT TEATER (LAUPÄEVAL) • JÄPE JA TIBU, NUKUTEATER (PÜHAPÄEVAL)...•E.NOOLE SPORDIKOOL, JOONISTAMINE, LEGOD, ARVUTID, BATUUT, MINI TIVOLI JNE...(IGA PÄEV).

PS. Peaseminari teema "Lastekaitsetöö koolis." Küsi lisa!

Lahtiolekuajad:

Reede 17.9	kl. 11.00-18.00
Laupäev 18.9	kl. 10.00-17.00
Pühapäev 19.9	kl. 10.00-17.00

Sissepääs:

Täiskasvanud	35 EEK
Lapsed (vanemad kui 3 aastat)	10 EEK
Perepilet - kahe täiskasvanuga koos olevad lapsed tasuta	

Lisainfo:

Projekto OÜ
 Tõnismägi 8A, EE 0001 Tallinn
 tel. 6 463 593
 fax 6 462 019

Kirjanurk

Eriti raske oli jagada Furbie'sid – saabus nii palju geniaalseid nimesid, joonistusi ja jutte, et ei jää üle muud kui loota, et saame nende krallide-karvanaksid-karvikute-nunnudega tulevikuski tegelda.

Tere ja head kooliaasta algust, kallid sõbrad ja sugulased!

Koolis on teile parimateks auhinnadeks head hinded, meie aga püüame lisaks koolirõõmule pakkuda edaspidigi igasuguseid võistlusi. Loodame, et meie head sõbrad lasteraamatukogudest on jälle valmis aitama auhindade kättetoimetamisel. (Vt. eelmiste numbrite kirjanurki!) Ja kes nüüd auhinnast ilma jäi, see saab loodetavasti tulevikus ikka oma preemia kätte.

Tere, Hea Laps!

Olen 10aastane Helina ja tahaksin leida kirjasõpra vanuses 8 - 11a. Mulle meeldib, laulda, ujuda, tantsida ja ratsutada. Lemmikbänd on Boyzone. Kirju ootan nii poistelt kui tüdrukutelt.
HELINA MATS, Paalimäe, Kambja sjsk Tartu mk. 62001.

Tere!

Minu nimi on Kadri ja ma sooviksin saada endale kirjasõpra vanuses 8 - 12. Mul on kodus koer Lassie ja minu hobid on sport, rulluisutamine ja ujumine.
KADRI KULLER, Ümera 14 -10, Tallinn 13817.

Hei!

Olen 13aastane tüdruk, kelle hobideks on ratsutamine ja joonistamine. Ootan kirju 12 - 14 a. tüdrukutelt, kes tegelevad ratsutamisega.
TEIVI SÄLIK, Tamme 12, Jõgeva, 48305.

Tere!

Minu nimi on Katrin, ma olen 10 aastane. Tahaksin endale tüdrukust kirjasõpra vanuses 9 - 11 a. Mulle meel-

Seekord saavad loomakeste omanikeks **GETTER** ja **KATRI LINDAU** Saaremaalt, **MEERI KABUR** Muhust, **KRISTIINA ROOMETS** Harjumaalt, **URSULA POOLAK** Tartust, **ANNIKA TARTES** Ilmatsalust ja **LAURIS** ning **MIKK GRINS** Rootsi linnast Solnast.

Uhked LEGO- parkide ideed saatsid meile **MOONIKA MAIDRE; TRIIN SAARUP** ja **LIIS LASS** Tallinnast, **MARTIN MEERJA** Jõgevamaalt, **ANNALIISA KAAREMAA** Kamarast ja **ROLAND LAOS** Karksi-Nuiast.

Väga paljud lugejad joonistasid rulluisutajale kauneid kõikvõimalikke kaitsevahendeid. Auhiinad saavad **BIRGIT SEITON** Näpist, **KADRI VIILU** Põlvast, **VIIGI KIPPER** Kiriverest, **KRISTEL**

BAHMAN Reineverest, **EBE-KAI SIIM** Kilingi-Nõmmelt ning **KATRIN KAASIK** ja **ANNELI SOOMRE** Uuemõisast.

RISTSÕNA-KASSETID saavad **KATRIN LINASK** Tartust ja **KADRI KULLER** Tallinnast

Shelly väikeste sõprade omaneks saavad **LILLI LEES-LEESMAA** Käinast, **TIINA SINISOO** Rakverest, **KERSTJN KRUUSMAA** Paidest, **MARET SANDRAK** Kolgast, **MARIA KUUSIK** Tartumaalt ning **LIIRI OJA** Tartust.

Seekordsed **PAULI** -auhiinad võitsid **TRIIN MAJOR** ja **AGO KITSEMETS** Tallinnast, **RASMUS SANDRAK** Kolgast ja **MARTIINA VIIL** Tartust. **PEAAUHIINNA** – sõidu Euro-Disneylandi – saab keegi koomiksimeistritest kätte **KOOLIVAHEAJAKS!**

dib joonistada, lugeda ja ujuda.
KATRIN NIGUMANN, Jäneda, Järvamaa 73602.

Minu nimi on Astrid ja ma sooviksin kirjasõbraks 11 - 15aastasi poisse ja tüdrukuid. Ise olen lõbus 13aastane tüdruk, kellele meeldib ratsutada ja head muusikat kuulata.
ASTRID MATS, Paalimäe, Kambja sjsk, Tartu maakond.

Minu nimi on Angela, olen 12 a. Minu hobid on ujumine, arvutimängimine ja kogumine. Kogun kleepse, postreid jne. Minu lemmikbändid on N Sync, BSB ja Spice Girls. Tahaksin nii poistest kui tüdrukutest kirjasõpru, kelle vanus on üle 10.
ANGELA KRUGLOVA, Pargi 20 - 8, Kadrina, Lääne-Virumaa 45201.

Tere,

soovin leida kirjasõpra (tüdrukut) vanuses 9 - 12 a.! Ise olen 10aastane tüdruk. Kogun kleepse, marke, raha ja muidugi Head Last. Mu lemmikloomad on hobune, kass ja koer, hobideks on ratsutamine ja muusika kuulamine. Mulle meeldib ka ujuda ja rat-

taga sõita. Mu lemmikbändid on Spice Girls, Backstreet Boys ja Boyzone.
IRJA ELSGEN TEESAAR, Paasiku 14 - 48, Tallinn 13916.

Otsin kirjasõpra!

Olen 11 ja lähen 5. klassi. Mulle meeldib rulluisutada, õues olla, magada, rattaga sõita ja ujumas käia. Kirjutada võivad kõik 11a. poisid ja tüdrukud. Pilt garanteerib vastuse.
SOREL SIIDIRATSEP, Lauupeo 15 - 8, Tallinn 10128.

Hei!

Olen 12aastane ja sooviksin endale kirjasõbraks 12... aastast poissi või tüdrukut. Ma kogun kleepse. Mulle meeldivad loomad ja ma armastan ujuda.
TRIIN MAJOR, Kärberi 50 - 34, tel. 6 357 113.

Tere!

Olen 13 a. tüdruk, mu hobideks on ratsutamine, muusika ja joonistamine. Ootan kirju 12 - 14 a. poistelt ja tüdrukutelt.
EGLE KALEV, Kalda 16, Jõgeva 48305.

SÕNA SIIT, TEINE SEALT

Sõnad on iga mõtleva inimese sõbrad, ja sõpru tuleb tunda ning hoida. Kui mõni onuke küsib toidupoes: "Andke mulle kilo vineeri!" siis taipame kohe, et küsija kas ei oska eesti keelt või on üsna harimatu mehike. Nojah, kolmaski võimalus on olemas: võib-olla on tegemist puusööjaga, kes tahaks põske pista õhukesi puidulehti, mille nimetus on meie keelde tulnud ingliskeelsest sõnast 'veneer'... Muide, ärge Soome sõites üllatuge, kui teile pakutakse maasikaviinereid – soomlased nimetavad viineriks viini saiakeksi, meie aga vorstikesi. Mõlema päritolupaigaks on Austria pealinn Viin.

Paljude sõnade tähendus on ajapikku muutunud, mõnede päritolu on lausa üllatav.

KAS DETEKTIIV HERCULE POIROT OLI PÄRISLT OLEMAS?

Hercule Poirot, nutikas belglasest härrasmees, alustas oma detektiivitööd Agatha Christie esimeses romaanis "Salapärane juhtum Styles'is" (mis on, muide, ka eesti keelde tõlgitud) ja sai andekale kriminullikuningannale nii armsaks, et temast tehti 32 romaani ja 56 jutustuse kangelan.

Kuigi Poirot' l polnud mingit kindlat prototüüpi, arvatakse, et Christie tegi oma lemmikkangelase belglaseks seetõttu, et Esimese maailmasõja ajal Punase Risti hospitalis töötades puutus ta lähedalt kokku Belgia sõjapõgenikega – ju siis hakkas nende pehme aktsent ja elav loomus tulevasele kirjanikule meeldima. Agatha Christie kriminaalromaanides on tunda autori peent huumorimeelt, ning ka oma lemmikkangelasele andis kirjanik omapärase välimuse: munakujulise pea, käbeda kõnnaku ja erakordselt hoolitsetud, kummalised vuntsid. Politseiromaanide traditsiooni kohaselt andis Christie Poirot'le ka lahutamatu kaaslane – kapten Hastingsi, kes usina õpilasena on võimeline aeg-ajalt Poirot' samme ettegi aimama.

Lugejate seas populaarsuse võitnud Poirot tegutses kõikvõimalikes paikades, rännates koos Agatha Christie ja tema arheoloogist abikaasaga eksootilisi maid mööda. Kirjandusloolased on välja selgitanud, et kummalisel kombel elas Poirot (põrmugi vananemata) 130 aastaseks – ta hukkus alles 1975. aastal romaanis "Eesriie".

PEDAGOOGIL ORJALEIB!

Praegusel ajal tähendab "pedagoog" teadagi õpetajat, õpetamise ga tegelevat isikut. Sõna ise on tulnud kreeka keelest, milles "pais" on "laps" ja "agein" – "viima", "ajama". Algselt nimetati pedagoogideks orje, kes pidid lapsi kooli viima ja neid sealt koju tooma.

KAPTEN BOYCOTTILE KUULUTATI BOIKOTT!

Boikoteerimine tähendab tänapäeval isikute, asutuste või ka riikide ühist keeldumist teatavate isikute, asutuste või riikidega suhtlemisest. Sõna "boikott" on pärit Iirimaalt, kus 1881. a. maatülide ajal keeldus mõisavalitseja kapten Ch. Boycott maavalduste rentnikelt vastu võtmast rendiraha, mida need olid omaalgatuslikult vähendanud, ja nõudis kõigilt täissumma väljamaksmist. Seetõttu ei õnnestunud tal ka saagikoristuseks tööjõudu hankida – Boycotti boikoteeriti!

LIHASÖÖJAD KIVID

Sõna "sarkofaag" on tuletatud kahest kreeka sõnast – "sarx" – "ihu" ja "fagen" – "sööma". Sellise nimetusega tähistati kivi, millest kreeklased uskusid, et see söövitab liha, mistõttu seda kivi ka kirstude valmistamiseks

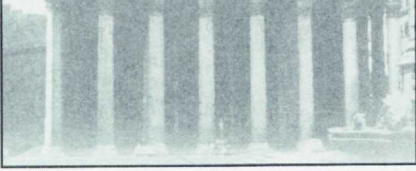

PARFÜÜM TULEB TOSSUST!

Tänapäeval nimetame parfüümideks lõhnaõlisid. Ladina keeles tähendab aga 'per fumum' – "suit-sust", "suitsu läbi". Algul tähendas parfüüm lõhna-va puidu põletamisel tekkivat suitsu, millega ohvrituaalidel peletati põleva liha haisu.

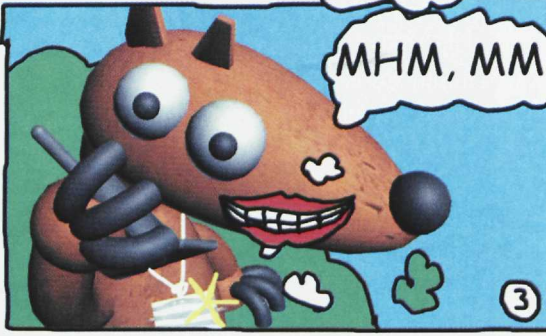
FANNIDEL KÄISID HOOD PEAL!

Seda, et kõnekeelne "fänn" on tulenenud sõnast "fanaatik", teab vist igaüks. Sõna on pärit väga kaugetest aegadest ja tuleneb ladinakeelsest sõnast "fanum" – "tempel". Rooma Impeeriumis kutsuti fanaatikuteks inimesi, kellel käisid templis peal kummalised "hood", mis lasid neil väidetavalt tuleviku ette näha.

SEBRA

ESITLEB

MAANTEEAMET
LIIKLUSOHUTUS

Eesti Tervisekasvatuse Keskus
TURVALINE KODUKANT

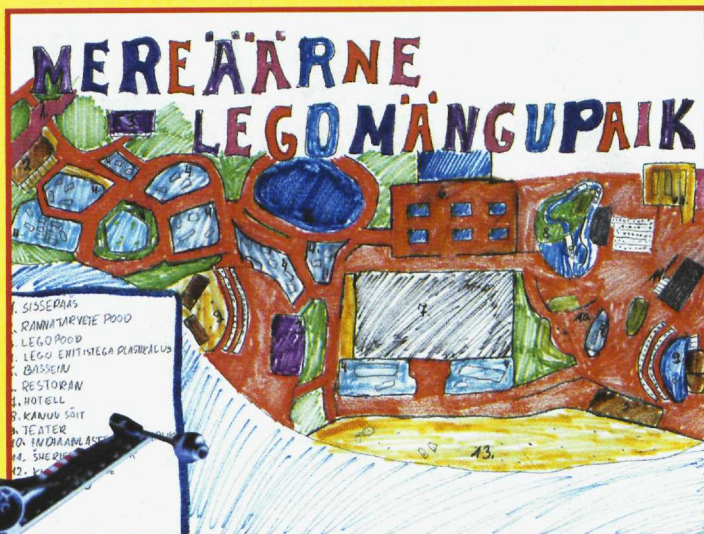
Väga vahvaid LEGOlikke mänguväljakuid mõtlesid meie sõbrad ja sugulased välja suuremal hulgal, üks uhkem kui teine. Sügis on aga tähesadude aeg – kuid kui filmisõpradele mõelda, siis tuleks tähesadude asemel kõnelda hoopis tähesõdadest. Kinos armastavad käia ilmselt ka legoleiutajad – nemadki on mitu komplekti pühendanud "Tähesõdadele". Hea Lapse sõbrad ja sugulased on aga teadagi rahumeelsed maailmakodanikud, sestap kõlab meie järgmine ülesanne nõnda:

JOONISTAGEM seekord hoopis TÄHERAHUMASINAID!

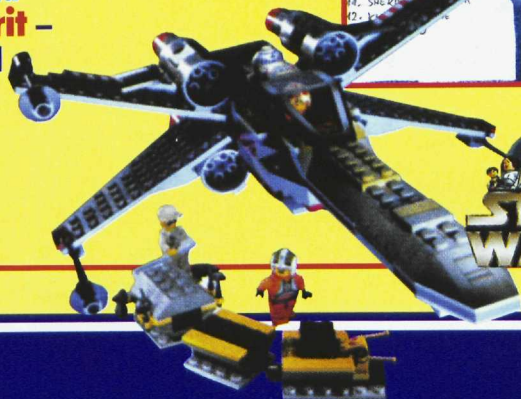
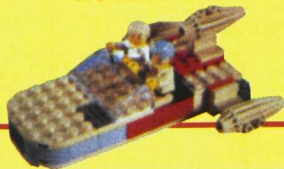
Ega's masinaid kasutada ainult võitlemiseks – ka rahu ajal vajab inimene Maa peal mehaanilisi, elektroonilisi ja muid abilisi!

Parimad joonistused tuleks posti panna enne 5. oktoobrit – sest just parimad saavad REKATO auhinnad!

.. MÄNGUVÄLJAKULT TÄHTEDENI!

Roland Laos Karksi-Nuiast

LEGO esindaja Eestis: AS Rekato

PAUL OOTAB MEHISEID PORTREESID!

Martiina Viil Tartust

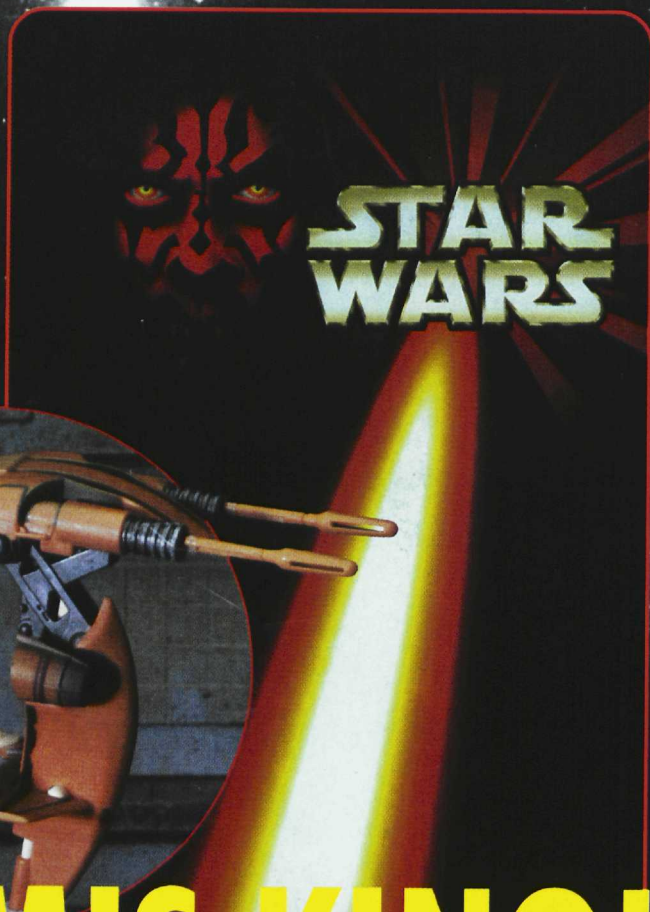
Paul, see Stabilo vapper vapiluiik, armastab liiks koomiksitele ka portreesid joonistada. Mis luigel viga – tal ju häid sulgi jalaga segada! Kõige enam meeldivad Paulile pildid, kus inimesi, loomi ja linde on kujutatud nende igapäevase töö juures. Pauli kodu eheteks on kaks maali – üks kujutab luigeema, kes balletti tantsides mänglevalt munakesi muneb ja teisel kaitseb vahva luigeisa oma kodupiire tuttputtide rünnaku eest.

PAUL PALUB ühtlasi kõiki oma sõpru ning sugulasi joonistada oma esiisadid igapäevase tegevuse juures – olgu see siis laulmine, lesimine, loomakasvatus või lasteharimine.

Parimatele auhinnaks **JOONISTUSVAHENDID** millega saab veel paremaid teoseid luua!

Rõõmus uudis kõigile tähesõpradele: SKYWALKER alustab septembris jälle meie kinolinadel seiklemist! TÄHTEDE SÕJAD on pakkunud põnevust paljudele poistele ja tüdrukutele ja küllap tekivad nüüdki kinode uste taha tähesõbrad. Uue filmi tähelend viib vaataja Skywalkeri lapsesõlve – nimelt toimub tegevus 32 aastat enne esimeset "Tähtede sõja" filmi algust. Tegelastel on teadagi kummalised tead ja veel kummalisemad nimed: Qui-Gon Jinn (Liam Neeson), Obi Wan Kenobi (Ewan McGregor), Anakin Skywalker (Jake Lloyd)...

Kinost koju tulles saad aga filmikangelastele uusi seiklusi välja mõelda – kõik tähtsamad tegelased ja mõnusamad masinad on nüüd lelu-poodides kollektsionääridele saadaval.

KINO MIS KINO!

Sellegi poolest võiksid paberile panna teel ühe kena ja käbeda kosmoses liikumise masina – just sellise, millisega tahaksid ise õhuruumi tõusta.

PARIMATELE AUHINDADEKS tähesõdalaste ja nende imeriistade mängumudelid, ning nobedamatele veel KINOPILETIDKI! Teadagi, mis filmi vaatama!

Anvoli Hulgemüük, Paavli 2A, Tel 6 500 030

ISSN 1406-3441

